

1.12.1981
Hejmar: 7-8
Biha: 1,50 DM.

Newroz

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELEÊN BINDEST YEKBIN !

12 Aralık Şehitleri Ölümsüzdür!

Newroz Yayın Hayatında 1 Yaşına Girdi

Dost okuyucular,

Elinize geçen sayı ile birlikte NEWROZ bir yıllık yayın yaşamını doldurdu. Bu zaman zarfında sistemli olmasada yayın hayatını sürdürdü.

NEWROZ bir yıl önce, Türkiye ve Kürdistan halklarının mücadelesini Avrupa'da da duyurmak ve direnişlerine katkıda bulunmak amacıyla yayın hayatına başlamıştı.

NEWROZ'un 12 Eylül faşist darbeden sonra yayın hayatına başlaması görevlerini daha ağırlaştırıyordu. Türkiye ve Kürdistan da demokrat devrimci yayın organlarının susturulduğu bir dönemde Avrupa'da çıkan yayın organlarının sorumluluklarının daha da arttığı açıktı. Bunun Bilinci içinde olan NEWROZ

Bir taraftan kadro yayın organını görevini üstlenirken diğer taraftan kitle yayın organını görevini ihmal etmedi. Ancak bu iki görevini de mükemmel bir şekilde yerine getirdiği iddiasında değil. Türkiye ve Kürdistan ile olan ilişkilerin sınırlılığı ve zorluğu, güvenirli devrimci kaynaklardan haber almadaki zorluklar, maddi olanakların sınırlılığı, Newroz'un üstüne düştüğü devrimci görevleri eksiksiz yerine getirmesi önünde engeldir. Diğer tarafta, Newroz siyasi bir merkez yayın organı alma iddiasında olmadığı için kadro yayın organlarına özgü görevleri de eksiksiz yerine getirdiği iddiasında değildir. Bununla birlikte Newroz kitle ve kadro yayın organlarına özgü görevleri aşgari düzeyde yerine getirmeye çalışmıştır.

NEWROZ, bundan önceki sayıların olduğu gibi bundan sayılarında da sanat kültür dil, haber-yorum, makalelere sayfalarında yer vermeye devam edecektir. Buna ek olarak Düden bugüne başlığı altında halkımızın mücadele tarihinin kavranılması amacıyla tarihimize sayfalarına açacaktır. Newroz Almanya'da çok az bir okuyucu kitlesi ile yayın hayatına başlamasına rağmen bu gün tam Avrupa çapında okuyucusu olan ve aranılan bir dergi haline geldi.

NEWROZ aylık olarak çıkması gerekirken iki ayda bir çıktı. Bu eksikliğin sebebi, haberlerin zamanında toplanamaması, okuyucuların Newroz paralarını zamanında gönderememeleri, Newrozun kendisine ait bir basımevinin olmayışı ve Newrozun hazırlayan arkadaşların basım konusundaki tecrübesizlikleridir. Okuyucularında takdir ettiği gibi Newroz geniş maddi imkanlara sahip değildir. Zamanında çıkabilmesi için bir önceki sayının parasına ihtiyacı vardır. Okuyucunun bu konuda gereken duyarlılığı göstereceğine inanıyoruz.

NEWROZ, teknik imkanlara da sahip olmadığı için dizgisini normal daktiloda yapmak zorundadır. Onun için bütün çabalarımıza rağmen dizgisi istenildiği kadar düzgün

wien

Sömürgeci faşist cunta her yerde olduğu gibi Avusturya'nın Viyana kentinde de güçlü bir şekilde protesto edildi. Faşist generaller bir kez daha kitleler tarafından teşhir tecrit ve mahkum edildiler.

Viyana'da 12 Eylül günü faşist cuntayı protesto için birlikte hareket etmek için toplantılar yapıldı. Bu toplantılara KKK (Komeley Karkeren Kurdistan Lı Wien) temsilcisi de katıldı. Dev-Yol'un her tarafta klasikleştirilmeye çalıştığı "eylemde birlik, Ajtasiyon ve propağanda da birlik" anlayışının sakat olduğunu ve bu anlayışla eylem birliklerin oluşturulmasının imkansız olduğunu belirterek bu anlayışa karşı mücadele mücadelesi etti. HK, Partizan, DHB ise "eylemde birlik propağanda ve ajtasiyonda serbestlik" ilkesini yayın organlarında yazmalarına ve her yerde savunmalarına rağmen bu toplantıda savunma cesaretini gösteremediler. Bu gruplar Lev-Yol'un anlayışı doğrultusunda ilkesiz birlik oluşturarak bir komite seçtiler. KKK ve KAWA temsilcisi bu birliğin yanlış olmasına rağmen dışardan destekleyeceklerini açıkladı. Ama ne yazık ki, Komite yürüyüş ananda bozuldu. Pratik bir kez daha ilkesiz birliklerin dağılmaya mahkum olduklarını kanıtladı.

Yürüyüşe iki blok halinde aralıklarla devam edildi. Yürüyüşün sonunda Partizan DHB, HK konuşma hakkını BP, KKK ve KAWA'ya vermeyeceklerini açıkladılar. Fakat KKK ve KAWA temsilcileri konuşma hakkının gasp edilmesine gözyumamıyacıklarını belirterek Miting'de konuşular. Korsanlık yaptığımız şeklindeki suçlamalarına hala devam etmekte idirler bazı gruplar. Ama yürüş değerlerdirme toplantısında Partizan DHB özeleştirme yapmalarına rağmen HK olumsuz tutumunu devam ettirdi. Diğer ilganç bir nokta Partizan kitle önünde hatalı olduklarını belirtip özeleştirme yapımlarına rağmen ATİGB-KK yayın organı olan "zafer" adlı dergide "KAWA'cılarının samimi olmadığı" eleştirisini yaptılar. Bu ne nane bu ne turşu. Bir yandan hatalı olduğunu kabul et diğer yandan başka telden çal. Esas samimiyetsizlik budur.

Miting, bu olumsuzluklara rağmen güçlü bir kamuoyu yarattı. Bu güne kadar Viyana'da yapılan güçlü yürüyüşlerden biri idi.

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

BIMRE CINTAYE FAŞİST-KOLONYALİST!

ve temiz olmamaktadır. Okuyucunun anlayışla karşılayacağını umarız. Hep birden daha güçlü daha sistemli daha etkin ve daha kaliteli bir yayına sahip olmak istiyor-sak NEWROZ'a Maddi ve manevi destek sağlayalım. Duyduğumuz okuduğumuz haberleri kaynaklarıyla beraber Newroza ulaştıralım. Newroza daha geniş okuyucu kitlesi kazandırmak için dağıtımını üstlenelim, ve Newroz'un paralarını bekletmeden gönderelim. Maddi destek sağlayalım.

DEVİRİMCİ SAYGILARIMIZLA.

isviçre

Faşist sömürgeci-cuntanın iktidarı gassetmenin yıldönümünde her yerde olduğu gibi İSViÇRE'de de bir kez daha lanetlenenerek teşhir edildi.

İsviçre'de bazı devrimci gruplar ortak eylem kararı olarak 12 Eylül günü Basel şehrinde miting izini alarak çalışmalarına başladılar. Bazı olumsuzluklara rağmen devrimci grupların birlikte bir dayanışma içinde faşist sömürgeci cuntayı protesto etme eylemi güzel bir şey idi.

Biz İsviçre'deki KAWA taraftarları haberi geç aldığımızdan dolayı hazırlık çalışmalarına katılmadık. Bu bizim için bir olumsuzluktu. Ancak miting ve yürüyüşe grup olarak katıldık ve konuşma hakkımızı kullanarak cuntaı bir kez daha mahkum ederek lanetledik.

Mitinge 500 kişi katıldı ve olumlu bir şekilde sona erdi. Mitingde İsviçre devrimci demokratlarıyla Yoğoslayvalı devrimcilerin Arnavut emekçilerinin coşkulu dayanışmaları sıcak bir ilgi uyandırdı.

**KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ CUNTA!
YAŞASIN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST CUNTAYA KARŞI KARARLIK DAYANIŞMA!
YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!**

EL SALVADORLA DAYANIŞMA!

30 Ekim'de El Salvadorla ilgili ve Amerika emperyalizminin orta Amerika ile ilgili politikasını protesto eden bir dayanışma konferansı düzenlendi. Kürdistanlı devrimciler bu konferansta militan El Salvador halkına olan sempaticilerini dile getiren bir bildiri dağıttılar. Ayrıca bir Kürdistan masası açtılar. Savaşan El Salvador halkıyla olan içten dayanışma ilgi ile karşılandı.

Nikaragua ile dayanışma Avrupa Komitesinin 6. kongresi 6 Kasım da Cenevre şehrinde coşkuyla yapıldı.

Bu kongrede birçok Avrupa ülkelerinde gelen delegeler tam bir dayanışma ile katıldılar. Avrupa halklarının savaşan militan halklar birlikte olduğunu bu kongrede bir kez daha ortaya koydular. Yapılan konuşmalarda Nikaragua devrimi anlatıldı, emperyalizmin çirkin yüzü sergilendi. Özellikle ABD emperyalizminin Nikaragua halkı ve devrimi için tezgahladığı ve yaptığı içi boş santajlar sergilendi. Nikaragua halkının devrimci ruhu bu kongrede de yansıttı.

Ulusal kurtuluş mücadelesi veren çeşitli ülkelerin devrimcileri bu kongrede Nikaragua halkıyla olan dayanışmalarını dile getirdiler. Nikaragua ile dayanışma kongresine davet edilen Kürdistanlı devrimciler sundukları mesajlarda Nikaragua halkı ve devrimi ile sıcak enternasyonalist bir dayanışma içerisinde olduklarını belirttiler.

İSVEÇ

Dünyanın birçok kentinde olduğu İsvet'in başkenti Stockholm'de de sömürgeci generaller cuntası protesto edildi. Türkiye'li ve Kürdistan'lıların İsvet'te yaptıkları en büyük yürüyüş olan 12 Eylül cuntasını protesto etmesine birço Türkiye ve Kürdistanlı devrimci grupların ortak çabasıyla yapıldı ve başarılı bir şekilde sona erdi. İsvet ve çeşitli uluslara mensup devrimci ve demokrat gruplarca desteklenen yürüyüşte eli kanlı generaller cuntası teşhir edildi, yaptıkları katliam ve işkenceler anlatıldı ve lanetlendi. **BİMRE CİNTEYE FAŞİST!**
BIJI PROLETERAY İTERNASYONALE!
İsvet'te Nevroz Okuyucuları.

NORVEÇ

Norveç'in Oslo kentinde de katil generaller cuntası protesto edildi. Kürdistan'lı ve Türkiye'li devrimcilerin ortaklaşa hazırladıkları Norveç ve çeşitli dünya halklarından devrimci ve demokratların desteklediği protesto eyleminde Generaller cuntası teşhir edilerek lanetlendi. (12 Eylül cuntasını protesto için Oslo yapılan yürüyüşün fotoğraflarını ve değerlendirmesini dergimize gönderen arkadaşlarımızın mücadelelerinden başarılar dileyerek yer darlığı nedeniyle gönderdikleri fotoğrafları ve değerlendirmeyi olduğu gibi tam metin halinde yayınlamadığımızı bildiririz. Daha sıkı ve sıcak ilişkilerin ve dayanışmanın sağlanması umuduyla)

ALMANYA

BİLEFELD

Kürdistanlı işçi ve Öğrenciler Derneği 19 Eylül 1980 tarihinde Bielefeld'de "Kürdistan'da Ulusal Sorun ve Sömürgecilik" adlı bir seminer ve tartışma toplantısı düzenlendi. Bir ay önceden hazırlanan özel metin ile, yurtseverlere, demokratlara, devrimci örgütlere çağrıda bulundu.

19 Eylül'de yapılan seminare 250-300 civarında kitle katıldı. Semineri arkadaşlarımız da katıldı. Bir şekilde konuyu anlattı.

"Acilciler" olarak bilinen gruptaki arkadaşlar söz hakkı istedi. İstedikleri kadar konuşabilecekleri söylendi. Yanlış bir saat konuşular. Daha sonra getirildiği sakat anlayışlar eleştirildiğinde, toplantıyı terkettiler.

PKK'den yetkili kişiler olmasına rağmen, sözhakkı istememeleri dikkatleri çekti.

Türk solu'nun tavrına kısaca değinelim. DHB, BP olumlu veya olumsuz cevap vermedikleri gibi, toplantıya da katılmadılar. Partizan ve HK ise yine aynı tavrı içine girdiler. Bu konuda keskin programlar oluşturular acaba niçin gelmediler. Yoksa, "devrimci milli mesele programları" iflas mı etti. İdeolojik mücadeleden kaçmak, yada savsaklamak, devrimci bir tavır olmasa gerek. Artık devrimci kitlelerin kafalarını sosyal-sövenizmden etkilenmiş, "milli

mesele programlarıyla" bulandırmanın zamanı geçmiştir. Sömürgeci doğru programlarını getirip kitle önünde savunma çabalarını neden göstermediler.

NEVROZ YETKİLİLERİNE!

Bölgeimizde meydana gelen bir olayı, Nevroz vasıtasıyla kamuoyuna duyurmanızı istemekteyiz!

Kürdistanlı yurtsever bir aile 22.11.1981 tarihinde Bielefeld'in bir mahallesinde saldırıya uğradı. Dostlarını ziyaret etmektan dönen demokrat aile, havanın soğuk ve yanında çocuklarının bulunmasından dolayı, bir taksiye gereksiz nimleri olmuş, bunun için telefonla taksi çağırarak istemiler. Telefon Klübesinde bir Alman bayan ve erkek bulunduğu için yarım saat dışarıda beklemişler Alman bayan sadece telefon rehberini karıştırıyormuş. Müsaade istemişler. Bunu reddetmelerine rağmen aile beklemeye devam etmiş. Uzun bir müddet daha beklemelerine rağmen, Almanlar telefon klübesini terketmemişler, bir daha rica da bulunmuş, bayan klübeyi terkerek, kısa bir süre sonra 15-20 kişilik bir grupla dönüp, şişe ve sopalarla saldırmışlar. Bu sırada "Türken raus, Scheisse Türken" gibi sloganlar bağmışlar. Bağırılmalar üzerine Nazi bozuntuları kaçmış, saldırıya uğrayan her ikisi de yaralıdır. N.G. isimli kadın halâ hastanededir. Polis ise olayı duymasına rağmen 40 dakika sonra olay yerine gelir.

Yukarıda belirttiğim olay somut olarak yabancı düşmanlığının bir örneğidir. Bütün milliyetlerden işçiler, emekçiler tehlikeli boyutlara varan yabancı düşmanlığına karşı birleşmeli ve mücadele etmelidirler.

HANOVVER

GEW (Eğitim ve Bilim Sendikası) 11.11.1981 tarihinde eyaletler düzeyinde "Yabancı Çocukları Eğitim Sorunu" adlı bir toplantı düzenlendi. Bu toplantıya KAWA taraftarları da katıldı. Programı Kürdistan Folkloru, Koro ve Ozanları ve dia gösterileri ile renklendirdiler. Söylenen türküler Almancaya çevrildi. Kürdistan'la ilgili gösteri büyük bir ilgi gördü. Kürdistan'da sömürgeci tarafından yapılan baskı ve zulümler anlatıldı. Bunun yanında dil ve kültürünün yasaklandığı, zorla asimilasyona tabii tutulduğu, Alman yadaki Kürdistanlı çocukların eğitim sorunları vurgulandı.

Kürdistanlı öğrencilerin anadille eğitimi sorunu, sendika üyeleri ve bazıları tarafından benimsendi. Bunun mutlak şekilde dikkate alınması gerektiğini vurguladılar.

Toplantıda ayrıca Almanca sergi açıldı.

Toplantı coşkulu bir şekilde sona erdi.

HANNOVER'DEN bir KAWA-KPSK sempatanı.

KİEL

Kiel şehrinde 28.11.1981 de cuntayı teşhir için kültürel bir gece yapıldı. Almanya'da belki ilk denilecek bir ortak gece idi. Bu anlamıyla önemli bir özelliğe sahiptir.

KAWA, Bolşevik Partizan, DİDF, BWK, KFD, Peykar, Türkiyeli İşçi Derneği ve Bozkurtlara karşı insiyatif komitesi tarafından düzenlendi.

Gece öncesinde, Almanca-Türkçe olarak iki bildiri dağıtıldı. Çeşitli yerlerde sergiler açıldı. Geniş bir şekilde ön çalışmalar yapıldı. Ortak bir Almanca-Türkçe metin hazırlandı. Program çeşitli gruplar arasında paylaşıldı. KAWA sempatanları bütün çalışma boyunca üzerine düşeni yapmaya çalıştılar. Gecede, Koro ve dia gösterisinde bulundular. Koro ve dia kitlenin dikkatini çekti ve etkiledi. 60-70 civarında Alman katıldığı toplantıda 250-300 civarında kitle katıldı.

Gece öncesi toplantılar a PKK sempatanları katılmasına rağmen, platform, bildiri konusunda eleştirilerini belirtmelerine rağmen, herşeyin en son şeklini aldığı bir dönemde, hiç bir gerekçe göstermeden çekildiler. Yalnızca "yetkili arkadaşlar çekilmemizi istiyorlar" demekle yetindiler. Partizan ise Bolşevik Partizan'la ortak hareket edemeyeceklerini, bu yüzden çekileceklerini belirttiler.

Gecede Türkçe metnin uzun olması, gerekli disiplinin sağlanmaması olumsuz bir yön idi. Bazı grupların programları bittiğinde, çekip gitmeleri de doğru bir tavır değildi. Bu kadar güçlü propaganda yapılmasına rağmen, yeteri kadar kitlenin katılmaması olumsuz bir durum idi. HK taraftarlarının olmasına rağmen DİDF düzeyinde katılımaları ilgi çekicidir.

Diğer bölgeler için bu tür eylemlerin başlangıcı olması dileğiyle.

-YAŞASIN HALK GÜÇLERİNİN BİR LİĞİ!

-YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

HAGEN

14-11-1981 tarihinde Hagen de bir toplantı düzenlendi. Toplantıyı düzenleyen KAWA sempatanları, DİDF ve Hagen'deki barış komiteleri toplantıdan önce bir de çok sayıda Almanca gazete çıkardılar, dağıttılar. Gazetede Kürdistan üzerine çıkan yazıda Kürdistan'ın durumu ve mücadelesi, parçalanmışlığı belirtilmektedir. KAWA sempatanlarının ağırlığında geçen toplantının Kürdistan ile ilgili bölümünde Diya gösterildi, Koro ve ozan Kürdistan devrimci kültüründe örnekler verdi, folklor gösterisi yapıldı. Toplantı hiç bir olumsuzluk görülmeden sona erdi.

ESSEN

21-11-1981 tarihinde Essen'de Kürdistan Kültür gecesi düzenlendi. Kürdistan'lı işçi ve öğrenciler ile Alman demokratlarının düzenlediği toplantı için daha önceden afişleme ve bildiri dağıtıldı. Toplantı Almanca konuşma ile açıldı. Yaklaşık bir saat süren konuşmada Kürdistan tarihi ekonomisi, dört parçasında

Kurucu Meclis Askeri Faşist Diktatörlüğün Sembolik Kurucusudur!

Sömürgeci faşist cunta Ekim ayı sonlarında Kurucu veya Danışma Meclisi dediği 160 kişilik kuklaları Meclis binasına yerleştirdi. 5 kişinin dikta-törlüğünde şekillenen cunta, 120'si valilerce, 40 tanesini bizzat kendisi belirleyerek sözde gelecekte ki devletin temelini atacak meclisi oluşturdu. Bu meclis "yeni Anayasa-yı" oluşturacak, yeni "yasaları" oluşturacak, yeni Partiler yasası düzenleyecek" v.s. v.s ve "normal parlamenter düzene geçilecek".

"Demokrasiye" geçilecek! Bu mümkün müdür? Bunu açıklamadan önce bu "Kurucu Meclisin" neden, niçin ve hangi koşullarda seçildiğine göz atmak gerekir. Bugün Türkiye ve Kürdistan'da tablo nedir?

Türkiye ve Kürdistan'da var olan siyasi ve ekonomik baskı ve sömürü aklın almayacağı seviyededir. Düşünün bir kez, yüz-bini geçen tutuklu, 15'e yaklaşan resmi idam, onlarca gizli idam, onlarca işkence altında katledilme ve binlerce felç ve sakat. Günlük ve aylar çeken işkence. Ve bu cunta, Kürdistan'da insanları oğlu, kardeşi, yeğeni ve ya herhangi bir yakını devrimcidir, siyasi tutukludur diye işkenceye çekmektedir. Bir, iki, üç kere... O, Kürdistan'ı ye niden yakıp yıkar, talan edercesine tek bir köy bırakmadı bırakmadık. Öyleki bütün bunları halkımız geçmiş katliamları hatırlayarak "Seyx Sait katliamı, Dersim katliamı neydi ki?" diye zulümün şiddetini böyle belirtiyor. Son dönemlerde kışın bastırmasıyla her tarafı yakıp yıkan faşist cuntanın saldırıları üzerine Dersim ve Elazığ'dan gelen haberler bunlardır. Yine bu cunta, ekonomik politikasıyla zaten eskiden her yasanılmaz hayatı halka zehir etmiştir. Devlet baskısı ile işkence ile vergi almasından, her tarafı vergiye bağlamasından başka halkımızdan haraç almaktadır. Çocuk, genç, ihtiyar demeden herkesi işkenceye götürüp, işkence sonucu silah satın aldırtmaktadır. Böylelikle halkımız ya hayvanlarını, ya tarlasını, yada evini satarak onlara bir silah satın alır ve arkasından ya "kaçakçı" (!) ya da "bölücü, komünist" diye tutuklanmaktadır. Özellikle Hakkari, Mardin ve Dersim yörelerinde bunun yüzlerce örneği yaşanmış ve yaşanmaktadır. Binlerce yaşlı, ihtiyar bunun sonucu ya mahkum, veya işkence sonucu felç ve sakat kalmışlardır. İşte tablo budur.

Bu Kurucu Meclisin kurulduğu dönem cereyan ederken, Türkiye de demokrasi adına bir gelişmenin olduğu söylenebilir mi? Söylenmeyeceği açıktır. Bu "Meclis", pasifist sömürgeci cuntaya karşı gerek Türkiye içi ve gerekse dışı yükselen mücadele sonucu tamen terici olmamak, AET'le ilişkilerini kesmemek için sözde yapılmıştır.

Avrupa parlamentosu bunu çok bekledi. Açıkça da görüldüğü üzere bunun oyun olduğu açıktır. Bu meclis ne bir parlamento dur, ne de gerçekten meclistir. Avrupa parlamentosu buna Meclis demekle kendisine yazık etmektedir.

Bu "Meclis" seçikle oluşmadı. Bunu generaller çetesi de kabullenmektedir. Hepsini faşist generallerin Kemalist-faşist kafasına uygun kuklalarıdır. Atamalar yoluyla getirilmişlerdir. "Demokrasi çoğunluğu iradesiydi", bu bile yapılmadı, belli çerçevede. Sınırlı ölçüde de olsa faşist diktatörlüğün olduğu birçok yerde g üdük seçimler yapılır. Oysa 48 milyon bir kenara atıldı ve 5 kişi onun iradesine karşın 160 kişiyi atadılar. Bu nedenle bu "Meclis" in oluşturulması dahi dünyaya da görülmemiş derecede faşist devlet baskı ve terörünü açıklıkla ortaya sermektedir. Diğer taraftan bu Meclis şekilsel olarak toplanacaktır, zaman zaman kararlar da alacaktır. Ama daha önceden alınmış kararları alıyor görünecektir. Gerçekten bunların hepsi gösteri dışında birşey olmayacaktır. Herşeyi arkadan kukla sesleri yönlendirecektir. Bu da cuntadır. Bunun da pusulası işbirlikçi burjuvazi ve de Amerikan emperyalizminin elindedir. İpler Kenan Evren ve gidecek Reagan'ın elinde toplanmaktadır.

Hiç kuşkusuz, şu anda kurdurulan "Kurucu Meclis" in seçim yöntemi bir demagojik yalanı açığa çıkaran olaylardan bir tanesidir. Faşist sömürgeci cuntanın şefi "halka, millete güvenini, gücünü onlardan aldığı çıkar çevrelerinden gücünü almadığını" demagojik biçimde söyler, öyleyse neden "milletin" oyuna başvurmadı. Madem bu "Kurucu Meclis", onu, "Milleti" seçmeli. Bu mesele "milletin" kaderini temelden ilgilendiriyor", madem "gücünü" ondan alıyor, bırakın "millet" gücünü seçimiyle, oyuyla ortaya koysun. Açıktır ki o "milletten" korkmaktadır. Çünkü "millet" düşmanıdır. Her şeyi yalana dayalıdır.

Bu "Meclis" olayı, generallerin Türkiye de ne yapmak istediğini ortaya koymaktadır. Bu günkü durumdan (noktadan) demokrasiye giden çizgide bir adım dahi ileriye generallerce adım atılmayacaktır. Onlar bu günkü askerî-faşist diktatörlüğü resmileştirmeye, buna uygun yasalar oluşturmaya çalışmaktadırlar. Partiler de kurulsun, seçimler de olsa, sendika ve derneklerde kurulsun, basın özgürlüğü v.b vardırda. denilse bugünde ne pek farksız olacak tır.

Peki bu durum sürüp gidecek mi? İşte bunun cevabını Balk ve rektir. Türkiye ve Kürdistan halklarının mücadelesi yükseldiği ölçüde Demokrasiye, Bağımsızlıkta, Özgürlükte (her iki halk içinde) yakınlaşacaktır.

KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE'DE Kİ POLİTİK TUTUKLULARLA DAYANIŞMA KOMİTESİ KURULDU.

Komitesinin dergimize gönderdiği Kuruluş bülteninde generaller cuntasının 517 kişiyi çatışmalar da 513 kişiyi işkencelerde 10 kişiyi de idam ederek katletmiştir. Yine bültende 1800 kişi hakkında idam istendiği, 80 devrimcinin idam kararının kesinleştiği 157 bin kişinin tutuklu olduğu cezaevlerinin yetersiz hale gelmesi nedeniyle milyarlarca L. ödenek yeni cezaevleri yapımı için ayrıldığı belirtilmektedir. Bültende "Türkiye ve Kürdistan'daki tutuklular, akıl almaz şartlarda baskılara göğüs gere gere yaşamaktadır... Ancak zulüm kamplarındaki direnişlerin kesin zaferle sonuçlanması için kitlelerin güçlü maddi ve manevi desteğine ihtiyaçları vardır.... Tüm devrimcileri demokratları, hatta insan olmanın bilincinde olan her kesi işkence katliam ve baskılara karşı dirençlerinin yanında saf tutmaya, komitemizin açtığı dayanışma kampanyasına katılmaya çağırıyoruz! Komite dayanışma kampanyası için yaptığı çağrıda ilkelerini şöyle açıklıyor.

KARDEŞLER,

İdamlara ve işkencelere karşı durmak, özgürlük ve demokrasiden yana olmak demektir. İdam cezalarına karşı durmak, savunmasız durumda olan siyasi tutukluların insanca yaşamını savunmak, insanlık düşmanı fasizm canavarına karşı durmak demek dahası insan olmak demektir.

Türkiye Kürdistan'daki soykırım eylemlerine karşı çıkmak demokrasiyi savunmanın gereğidir! Kürdistan ve Türkiye'deki özgürlük demokrasi ve ulusal mücadeleye destek olmak bir insanlık görevidir.

Tüm özgürlük, demokrasi ve barış güçlerini, parti, sendika, komite, demokratik kuruluş ve kişileri aşarak talepler doğrultusunda sürdürdüğümüz mücadeleyi desteklemeye ve komitemize üye olmaya çağırıyoruz:

- İdam cezası kaldırılınsın, işkenceler son bulsun!
 - Tüm siyasi tutuklular serbest bırakılınsın!
 - İlerici, anti-faşist ve demokratlardan oluşturulacak bir komisyonun, mahkemelerde, karakollarda, cezaevlerinde durum tesbitine olanak tanınmalısın!
 - Sendika kurma, örgütlenme ve grev yasağı kaldırılmalıdır!
 - Cuntaya askerî-ekonomik yardım durdurulmalı, Avrupa parlamentosunda ve BM'lerden atılmalıdır!
 - Kürdistan'da soykırıma son!
 - Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı için mücadele!
- Not: 1-Komitenin çalışmalarını destekliyorum ve üye olmak istiyorum.
2-Elimdeki işkence, hapishane ile ilgili film, diya, fotoğraf, yazı v.s belgeleri gönderiyorum.
3-Komitenin çalışmaları hakkında daha geniş bilgi sahibi olmak istiyorum.

Adı, soyadı: -----
Mesleği : -----
Adresi : -----
İmza: -----
İrtibat adresi: Postfach 764,
3000 Hannover 1
KontoNr. 2111 253 007
Kreissparkasse Hannover 1
(BLZ 250 502 99)

13 sf'nin devamı

şimdi Kenan Evren ve Şürekası Amerikan emperyalizmine bağlayarak köleleştirmektedirler.Us telikte açıkça,fütursuz bir şökilde atası Atatürk'ten alıntılarla uşaklığının doğru olduğunu açıklayarak.Evet Türkiye halkı bu vatan hainine Vahidetin gibi bir gün cezasını verecektir.

Diger bir nokta,sömürgeci faşist şeflerin devamlı yaptıkları bir propaganda var!Komünistler,bölücüler ülkeyi başka bir devlete bağlayacaklar!Halkta varolan eski Rus düşmanlığından yararlanarak anti-komünist dalgayı yayımlaştırmak istemektedirler.Bu büyük yalan.Maratistan ya da Türkiye devrimcilerini bugüne kadar yakaladılar,hepsinin programı açık,herkesçe bilinmekte,boyle bir hedefleri varmı?Hayır onlar halklarının bağımsızlığı ve özgürlüğü ve de somürünün olmadığı gerçek kuruluş dünyası için sadece oluşmaktadırlar.Zira Kürdistan ve Türkiye halkları böyle kaşarlaşmış,yıllardan beri karşı-devrimcilerin dilinden düşürmediği yalanlara inandığı yoktur.

Faşist sömürgecilere kimse inanmadığından devrimci propaganda karşı karşı-devrimci propaganda şefleri çıkmak zorundadır.Işte Kürdistan'da 2. Ordu karargâhının gelişile sömürgeci baskı ve katliamlara yeni boyutlar verileceğine dik katı çeken devrimcilere karşı o "kimin ki burası,baskı yapılacaktı.Bu topraklar Türkiye toprakları değildir!Kimler oturuyor burada?" diyor.Işte onbinlerce tutuklu,ve milyonlar kalplerinde su inanca taşıyor ve nefretle,lanetleyerek şu cevabı suratına çarpıyorlar!"Işte mesele odur.Burası (kast edilen özgüde Malatya,genelde Kürdistan'dır.)Türkiye toprakları değildir.Burası Kürdistan topraklarıdır ve çeşitli milliyetlerden Kürdistan halkı oturmaktadır.Ve sen bir faşistsin.Ve sen bir sömürgeci faşist askerî şefsın.Bugün Kürdistan'da ordusuz,silahsız bir halk karşısında tank,top,ordu gölgesinde tehditler savurmak her normal insanın değil,korak bütün sömürgeci generallerin işidir.Tarihin yazdığı gibi,bütün bu tehditler,katliamlar,geçici yenilgiler ve gerilemelere ragmen sömürgeciler

sömürgelerinden geldikleri gibi kovulmuşlardır.Işte sende faşist-sömürgeci Evren,,birgün ordunla,polisinle,idare mekanı,nizmanla,kısacası bütün takım taklavatınla birlikte geldiğin gibi Kürdistan'dan kovulacaksın.Kürdistan,proletaryası önderliğinde halkının Milli Kurtuluş,Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesinin zaferi mutlak olarak buru gerçekleştirilecektir.Kürdistan halkı bugün silahların gölgesinde bunları söylemektedir.Geçici gerileme dönemi olan bu dönemde milyonlar bunları kalbinde taşımaktadır.

Kürdistan proletaryası ve halkı için durum böyledir.Onun mücadelesi yeni taktiksel çışide,değişik biçimlerde devam edecektir.Ancak bütün dünya halkları,emekçileri katliam ve işkence altındaki Kürdistan'da sömürgeci-faşistlere dur demelidirler.Bu mücadele yaygınlaşıkça,mucadele büyüdükçe hedef yakınlaşır.

MARAS KATLIAMI ÜZERİNDE 3 YIL GEÇTİ

MARAS KATLIAMININ ACILARI DİNMEDİ:

Bundan üç yıl önce halkımız Maraş'ta sömürgeci faşistlerle hazırlanıp gerçekleştirilen kanlı katliamlar yaşadı.24 Aralık 1978 günü faşistler yüzlerce emekçi yoksul kişiyi hunharca katlettiler.Bu katliam yıllardır halkımıza uygulanan ve son yıllarda Elazığ,Malatya Sivas Çorum, ve Kars'ta sahnelenen katliam planının bir parçasıdır.

Maraş katliamı önceden hazırlanıp planlanan ve hunharca uygulanan bir katliamdır.Faşist düşüncenin esiri olmayan herkes katledilmek istendi.Önceden saldıracakları hedefleri belirlediler.Yakıp yıkacakları evleri önceden boyalarla işaretlediler.Ardında kudurmuşçasına halka saldırdılar.Kesin olarak bilinmeyen ama yetkililerin resmi olan yazılı beyanlarına göre 150 yazılı olmayan beyanlarına göre 500'den fazla emekçi katledildi,binlerce kişi yaralandı,yüzlerce ev yakıldı."Ne kadar çok öldürürsen o kadar çok sevap kazanırsın" sefil ve cani propaganda ile doldurulan kudurmuş ellerine tutuşturulan silahlarla öyle vahşetler yaptılarki tüm dünya dehşetler içinde kaldı.Türk faşist sömürgecilerini barbar olarak nitelermekte ne kadar haklı olduklarını bir kez taha teslim ettiler.

Maraş katliamını devlet yani MIT Kontr-Gerila MHP ÜGD gibi sivil

faşist örgütler ortaklaşa hazırladılar.Kudurmuşların eline silahı bunlar tutuşturdu.Yine binlerin gayreti ve sömürgeci burjuva basının desteğiyle olay Alevisünni çatışması olarak yansıtılmaya çalışıldı.Ne var ki güneşi balçıkla sıvamaya güçleri yetmedi.

Katliamın ardında sıkıyönetim ilan ederek sivil faşistlerin yapamadıkları yapmaya gücü yetmediği katliam ve baskıları devletin militarist güçleri ile yapmaya başladılar.Türkiye Kürdistan ve dünya halkları nazarında teşhir ve tecrit olmuş sivil faşistleri gizliden arkasına alarak katliamları bir üst aşamasına çıkardılar,oyunun son perdesini gerçek aktörleriyle oynamaya başladılar.Halkımızca çokiyi tanınan ve naletlenen MHP'li saldırganlar ve ölüm mangalarıyla olan gizli işbirliğinin Ortaya çıkarması için generaller cuntası olmadık safsatalar yaratıyor.Daha önce de Maraşta halkımızı kitle halinde katleden katil çeteler sıkıyönetim mahkemelerinde sözde yargılandılar.Halkın gözünü boyamak için sözde idam kararları verdiler.Bugün Bir yurtsever bir devrimci bir hafta içinde sorgulama mahkeme karar yargıtay ve resmi gazete de yayınlama işlemlerini bitirip el çabukluğuyla idam edilirken,katlettikleri devrimci yurtsever kişilerin sayılarıyla övünen faşist katiller üç yıldır hala yargılanıyor yargıla-

nacaklar.Sözde idam kararları verilmiş kişilerin davaları bir türlü yargıtayda ele alınmıyor."Bir komünistin bir alevinin öldürülmesinin suç olduğunu bilmiyordum" şeklinde yaptığı savunma kabul edildiği için Maraş halkını katledenler,bir kaç sene sonra cezaevinden kaçkacağı rahaveti içinde daha kaç kişiyi katledeceği hesapları içindedirler.

Maraş'ta halkımızı katledenler bugün benzer katliamları ülkemizin her tarafında yapmak tadırlar.Maraş'ta yüzünü gizlemeye çalışanların maskeleri sökülüştür.Bu maskelerin altında general Evren'in çetesi çıkmıştır.

Dün Maraşta direndiğimiz gibi bugün de tüm ülke sahtında direniyoruz.Katliamlarla tükenmedik tükenmiyoruz.Aksine direnişlerimiz daha da güçleniyor.

Maraş'ta halkımız yiğitce direndi,şehit verdi.Ama asla boyun eğmedi.Düşenler ölümsüzleşti,direnişlerimize güç kattılar,

Maraş katliamının hesabı sorulacaktır.

Sömürgeci faşist generaller cuntasının hesabı görülecektir, nefesleri tüketilecektir.

YAŞASIN MARAŞ DİRENİŞİ!
DEVİRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜRLER!
MARAŞ ŞEHİTLERİNİ HER 24 ARALIKTA MÜCADELEYİ DAHA DA YÜKSELTEREK ANALIM!

YAZIŞMA ADRESİ:Postfach 2641 23.Kiel 1
W.Deutschland.

NAVNIŞAN :

KONTO NUMARASI:11300 9500 Brodesholmer
Sparkasse 23 Kiel
Bankleit zahl:21051275

V.I.S.P

W.Prinz lange
Str.60

58 Hagen

Abone şartı:6 Aylık 10 DM,Yıllık 15 DM.

Şerté Salawexti:6 Mehi 10 DM,Sali 15 DM.

İRAN ve IRAK KÜRDİSTAN

Dünya barış güçleri; sosya - list, ilerici, demokratik kamu - oyu; İran'da Kürdistan halkı uluslararası anlaşmalar gereği kullanımları yasaklanmış savaş gereçleriyle, insanlık adına ya kışmayacak en vahşi yöntemler le katledilmektedir. Kürt halkı bütün bunlara rağmen ulusal mücadelesinde, barışçıl yöntemler le kendi haklarını (Otonomi talebini) almak için sebatla direnmektedir. Bizim isteklerimiz her ulusun en doğal istekleridir. Buna rağmen sivil halkımız aklın almayacağı yöntemlerle katledilmekte, yerleşim merkezlerimiz en azından bir kaç kez bombalanarak, yakılarak yerle bir edilmektedir. Mahabad kenti şimdiye kadar dört-beş kez yıkılıp yıkılmıştır. Çocuklarımız intikam amacıyla yüzer-biner öldürülüp toplu çukurlara gömülmektedir. Sosyalist ülke güçleri demokrasi ve barış güçlerini, insanlık adına, bu vahşeti protesto etmeye, buna karşı mücadeleye ve Kürdistan'ı desteklemeye çağırıyoruz....

"....Kürtler ilk günden baş kaldırdılar. İlk günden İslam Devrimine karşıydılar. Onlar eskiden beri ayrılıkçı ve bölücüdürler. Onlar Amerikan emperyalizmi ve Savak'a hizmet yolunu seçtiler... Onların katli helaldir. Çünkü onlar münafık ve kâfirdirler..." "Kürdistan'da X bölgesi karşı-devrimcilerden temizlendi. X ölü bir okadar X yaralı (İran basınında hergün bu nitelikte haberleri bulmak mümkündür) İşte Doğu (İran) Kürdistan'da en çok duyulan, bahsedilen konuşmalar: Birinci paragraf İKDP Sekreteri Qassemlo ve diğer yöneticilerine ait. Çesitli dönemlerde genellikle buna benzer demeçlerle Kürdistan sorununu dış basına duyurdular. İkinci paragraf Humeyni ve ekibinin düşüncelerinin önemli noktalarıdır.

Bu iki düşünce ve savunucuları üç yıldan bu yana sıcak savaş içinde çatışmaktadırlar. Bu savaşın niteliği hakkında tarafların verdiği bilgiler ve Kürdistan'daki diğer siyasi hareketlerin aktarmalarıyla kamuoyu az çok haberdar durumdadır. Verilen bilgiler yukarıdaki iki paragraf içindeki esas fikir etrafında dönüp dolmaktadır. Bu bilgilenme doyu rucu olmamakta, Kürdistan halkı ve ilgili okuyucular gelişmeleri daha yakından bilmek ve ona göre değerlendirme yapmak, tavır almak ihtiyacını duymaktadır. Bu nedenle son gelişmeleri Doğu Kürdistan'daki Ulusal Savaşla ilgili önemli sorunları da işleyerek, dergide işlenebilecek kapasitede notlar halinde dönem dönem aktarmaya çalışacağız. Bu yazının amacı bu çerçevede sorunu irdelenmek olacaktır.

Doğu Kürdistan'da her şey İranda olduğu gibi ayaklanış ile başladı. 1978-1979'da her şeyiyle Amerikan emperyalistlerle -rince donatılmış Şah faşist diktatörlüğünün işkence, zulüm sömürüsüne karşı kitlelerin başkaldırısı bir dönüm noktasıydı. İşçisi, köylüsü, memuru, es

nafı ve bütün emekçileri ile İran'da grevler, gösteri ve direnişler biçiminde yükselen devrim, emperyalistlerin tam desteğini almış, tam teşkilatlı bir faşist diktatörlüğün çok yönlü baskı ve sömürüsüne karşı milli ve demokratik bir devrimdi. Aynı dönem farklı olmaları biçimlerde Kürdistan'da da bütün kitleleri harekete geçiren devrimci isyan her tarafa yayıldı. Süreç içerisinde faşist diktatörlüğe vurduğu darbeler öyle belirleyici oldu ki karşı devrimin kalesi devletin yıkılması anlamında devrimin ilk aşımında oldukça büyük payı oldu. Ayrıca demokrasiyi inşa, yeni iktidar organlarını eski yıkıntılar içinde oluşturma sorununda keza (İran devlet sınırları içinde Kürdistan) önder rolünü oynadı. Faşist devlet mekanizmasının parçalanması ve işçi-köylü şuralarının (çarpıtılmış da olsa, eksik de olsa) yönetime el koyması, kısmen de olsa toprak devrimi v.b. alanlarında Kürdistan işçileri-köylüleri el yordamıyla yürüyerek yeniden önderlik edebiliyorlardı. El yordamı diyoruz neden? Çünkü Kürdistan işçilerinin ve köylülerinin geçmişte yaratılmış herhangi bir örgütlenmeleri yoktu. Şah döneminde kendilerine kalan birkaç hücrelik devrimci örgütü. İşte geçmişi suskunluğu ani bir patlamaya yol açtı ve mücadele pratiğinin seyri içinde doğru olanı yapmaya çalışıp bütün İran'da önderlik etti. (Bu nokta Kürdistan devriminde önemli bir noktadır. Sömürgeciliğin katmerleşen katliam işkence ve sömürüsüne karşı bir yandan suskunca bekleyen Kürdistan halkı bir yandan da kinini bileyip devrimci potansiyeli yükseltmektedir. İşte bu potansiyel bir patlamaya yüzbinlerin milyonların devrim selini başlatır. Artık bunun önünde durmak çok geç. İran'da, Doğu Kürdistan ulusal ayaklanışı bunu bir kez daha dost, düşman herkese gösterdi) Kürdistan'daki Ulusal Kurtuluş direnişinin genel olarak İran'da yaptığı bu belirleyici etkilenmeyi bütün İran'lı demokrat, devrimciler teslim ettikleri gibi meseleyi yakından bilen Orta-Doğu ve dünya demokrat ve devrimcileri görmektedirler.

Doğu (İran) Kürdistan'ında yığınların başkaldırışı neler getirdi, hangi aşamaya vardı? İlk günden itibaren faşist devlet mekanizması esas ordu merkezleri dışında tamamen parçalandı. Esas ordu merkezleri çalıştırılmaz duruma, etkisiz hale getirildi. Ordunun silahlarına (hafifler) halk el koydu, bir kısmı ise (ağır) müsadere edildi. Bu müsadere dağınık ve örgütsüzdü. Yığınların devrimci patlayışının gelişimini ona yön veren belirleyen örgütlü olması, ve önemlisi örgüte yön veren siyasi çizgidir. Oysa böyle bir örgütlenme başında yoktu, ancak mücadele içinde çok hızlı biçimde İKDP ve Komela Zahmetke

şen Şoreşgere Kurdistan (Kürdistan devrimci emekçiler birliği (Örgütü)) inşa edildi. Her ikisinde geçmişleri yok denemek kadar cılız ve etkisizdi. İlk dönemlerde Ulusal Kurtuluş Kürdistan'ın her tarafına yayılmıştı. Sadece Kirmanşah şehir olarak Peşmergelerin denetiminde değildi. Ancak orada da Kirmanşah ve Kuzistan bölgesine sınır birkaç ufak şehir merkezinde denetim olmamasına rağmen örgütlenme ve mücadele yükseldi, kırılık kesimi ise yine Peşmergelerin denetiminde idi.

Doğu Kürdistan halkımızın sömürgeciliğe, emperyalizme, faşizme, feodalizme ve komprador kapitalizme karşı mücadelesinin en önemli ürünü işçi, köylü şuraları (Sovyetleri) olmuştur. Devrimci örgüt Komela'nında önderliği ile güney kesimlerde esas olarak (%95 olarak) köylü şuraları oluşturuldu. Şuralar ilk dönemler önemli görevler üstlendi. Yönetimi ve devrimin gelişimini ellerine aldılar. Askeri, siyasi, ekonomik, idari kararlar şuralarda alınırdı. Devrimin yürütücüsüydü.

Milli Mücadelede, halkımız şimdiye kadar yüzbinlerce evladını şehit verirken, şimdide yine özgürlük ve Bağımsızlık ağacının güçlenmesini en üstün fedakarlıktan çekinmeyerek, onbinlerce kahraman şehidinin kanıyla sulayarak dünyada eşine az rastlanır örneği sunmakta, bir halkın devrimci tarihini yazmaktadır. Şimdi tek tek savaşları, silahlı şehir direnişlerini, savunma ve saldırı seferlerini, Kürdistan halkının yiğit, vefakar savaşçısı Peşmergelerin "yeri göğü sarsan" direnişlerini, kahramanlıklarını yazmak mümkün değil. Bu binlerce sayfanın üstlenebileceği bir görev. Üç yıllık mücadele boyunca Peşmergeler hergün yeni kahramanlık örnekleri yaratmaktadırlar. Öyleki, her şehiri, her karış toprağı artık belli bir kahramanlıkla anılmaktadır. En önemlilerini zaman sırasıyla ilk dönemlerde Senendec direnişi, Negadeh katliamı, Paveh direnişi Mehabad ve Xane (Piransehr) direnişlerini sayarak belirtmekle yetinelim.

Mücadele daha başından özerklik için mücadele hedefi doğrultusunda yürütüldü. Esas etkinliği elinde bulunduran İKDP'nin rolü büyüktü. Komela ve Halkın Fedaileri Örgütünün Bağımsızlık yada İran bütününde Demokratik Halk Cumhuriyeti sloganı daha etkisiz kalıyordu. Esas hedef "İranda demokrasi, Kürdistan'a otonomi" biçiminde sloganlaşmıyor, son iki örgüt daha değişik düşüncelerine rağmen bu sloganı onaylıyorlardı. Bu nedenle İran hükümeti ile görüşmelere bu üç örgüt temsilcisiyle dini lider Şeyh İzzettin Hüseyini'nin oluşturduğu komite katılmaktaydı. Ancak gelişmeler sonucu bir buçuk yıldır İKDP yalnız katılmaktadır. Komela ilk seneler yer yer Bağımsızlık şiarı atmasına karşılık daha sonraları Halkın Fedaileri Örgütü "ayrışma olana dek"

VINDA SON DURUM!

ile birlikte "devrimci mücadeleyi Kürdistan'da yükseltip, İran'ın diğer bölgelerine yaymak, Kürdistan'ı bir üs olarak İran devriminde kullanmak" düşüncesi ile hareket etmekteydi.

Bu amaçla gelişen hareket esas olarak ilk dönemlerde Kürdistan'ı bütünüyle denetim altına almıştı. Ancak daha sonraları durum değişti. Var olan Parti ve örgütler özerklik talebi gereği yönetimi bütünüyle ele almıyorlardı. Dolayısıyla karşı-devrimin eski ordu, polis bürokrasisi tekrara Kürdistan'da çalışmaya, toplanmaya başladı. Ancak Peşmergelerin denetimi altında, genellikle İKDP'nin çizdiği çerçevede içinde olduğunu vurgulamak gerekir. İkili iktidar Kürdistan'da hem yan yana (yer ve bölgesel olarak), hem de iç içe (bir anda ve aynı yerde anlamında) devam ediyordu. İdari mekanizma başında şu ana kadar esas olarak şehir merkezlerinde devam ettirilmektedir. Yine şehirlerde bir yandan Peşmerge karargahları "makara"lar bir yandan şah ordusu yan yana kalmaktadır. Bu ordu Humeyni'ye sadakatini her halıyla bildiriyordu. İdari mekanizma belirli Savak ajanları dışında, İKDP ve diğer örgütlerin denetimi bir yana bırakılırsa, halâ yaşıyordu. Bunun böyle devam etmeyeceği başından belliydi. Ordu kendi karargahı ve çevresi dışında silahlı gezemiyordu. Ancak bunun dışında bütün faaliyetlerini devam ettiriyordu. Zaten çalışmasını durduracağını da hiçbir akıllı Peşmergelerde ordu karargahlarının çevresine silahlı giremiyor veya bir bölgeden diğer bölgeye silah sevki için yol üzerindeki ordu karargahından izin almak zorunda kalıyorlardı. Fabrika ve diğer üretim merkezleri eski mülkiyetlerini koruyor, devlet mülkiyetindekiler statülerini devam ettiriyorlar (yer yer bu durumu bozan istisnalar dışında) Görünüm: Kürdistan'daki örgütlenmeler, yaratılan iktidar organları için söylersek; "bekleyen bir iktidarı" biçimindeydi. Halâ bu görünüm bozulmuş değil yani ekonomi, askeri, idari, siyasi iktidar ikinçiydi. Bu durumu İKDP yetkilileri özerklik hedefi ile açıklıyorlar. Bu nedenle de stratejik olarak savunmadadırlar. İktidar olmak istemiyorlar. Merkezi devlet denetiminde otonom hükümet... bu durum işte burdan kaynaklanıyor...

Şuraların çalışmaları Kürdistan devrimi açısından önemli bir olgu. Toprak devrimi keza aynı şekilde Komelanın önderliğinde şuralar önemli görevler üstlendi. Mücadele içinde oluşular, mücadele organı olarak çalıştılar daha sonra - dan iktidar organı doğrultusunda önemli faaliyetleri oldu. Toprakların yoksul ve topraksız emekçi köylülere eşit ve adil biçimde dağıtımı biçimindeki toprak devrimini Kürdistan'ın bir çok yöresinde gerçekleştirdiler. Kürdistan tari-

hinde ilk defa gerçekleşen şeyler... Bu anlamda üzerinde durulması gereken ve ders çıkarılıp sonuçlarının bütün halkımızca özümlemesi önemli bir görev olarak durmaktadır.

En son olarak durum nedir Doğu Kürdistan'da? İlk dönemlerde doğru bir taktik sonucu bütün Kürdistan'da denetim kurmak mümkündür. Bütün bölgelere yakın bir denetim de kuruldu. Ancak daha sonraları Kürdistan da söz konusu hatalı ve teslimiyetçi siyasi çizgiye, sömürgeci Humeyni ekibinin ağır ve vahşi saldırıları eklenince durum değişti. Bugün Kürdistanın bütünü Peşmergelerin denetiminde değil. Kirmanşah eyaletinin bazı bölümleri ve kuzeyde Mako şehri ve yöresi dışında bütün kırık bölgeler Peşmergelerin denetiminde. Şehirlere gelinece kadar azaldı. Şu anda mücadeleye katılmalarından dolayı Peykar (Mücadele) ve Halkın Fedaileri Örgütü-Azınlık adından bahsettirmektedir. Bunların dışında İran solu Kürdistan'da yoktur. TUDEH başından itibaren efendisinin çizdiği yol gereği Humeyni sömürgeciliğinin tasdikisini olduğundan Kürdistan halkınca hain damgası yedi.

İKDP, feodal - burjuva örgütlenmenin ve bu geleneksel önderliğin mirası üzerinde geliştirdi. 1968'lerde İsmail Şerif Zade ve arkadaşlarının yurtsever devrimci direnişi bu süreçte önemli etkilenmeler yarattı. Anti-sömürgeci kitle direnişi ile birlikte ülke dışından ve içinden aydınlar bu harekete sarıldılar. Bütün aydınların aynı bir siyasi örgütlenmeye değil de ona koşmaları elbette boşuna değildi. Bu feodal burjuva geleneğin hala Doğu Kürdistan'da etkin olduğunun kanıtıydı. Böylece küçük burjuvazinin değişik kanatlarını da içine alıp feodal burjuva örgütlenmeye özgün bir konum verildi. Ayrıca TUDEH (Revizyonist Parti) yanlısı kanat da önceleri TUDEH'ten ayrılıp içinde yer aldı. Daha sonra 80 ilkbaharında bir grup ayrıldı.*

Değişik siyasi eğilimleri ve değişik sınıf ve tabakaları ilk dönemde barındırması ulusal mücadelenin tabiatına uygundu. Çünkü bu bir anti-sömürgeci direniş, bir ulusal ayaklanma idi, işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağaları dışında diğer sınıflar bu mücadelenin içinde idiler. Ama aynı zamanda uzun süre yan yana kalmaları sınıf mücadelesinin tabiatına aykırı idi. Ayrılmalar sınıf mücadelesinin ilerlemesi ile daha da olacaktır. Ulusal mücadelenin belli bir noktada belli sınıfların çıkarlarını birleştirdiği bu dönem, bir blok görünümündeki bu birlik yaşayabilir. Feodal - burjuva örgütlenmenin mirasını da devr alan bu parti ilk dönemler geçmişteki benzerlerine nazaran daha radikal görünümdeydi. Bütün aynı nitelikteki partiler açık anti-komünist yapıyı terk ettikleri gibi o da terk etti, hatta sosyalist görünüme geçmişti. Geçmiş geleneksel önderliğin inkarı olduğunu ileri sürmekteydi. Ancak böyle olması mümkün değildi. Çünkü geleneksel feodal burjuva örgütlenmeyle bağlarını koparmadı, ter-

Şimdiye kadar vermeye çalıştığımız siyasal-habersel notları aynı biçimde Doğu Kürdistan'da mevcut politik organizasyonların konumuna ve de Güney (Irak) Kürdistan'daki son duruma değinerek devam edersek daha yakından meseleyi kavramış oluruz.

Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ilk günlerinde Kürdistan'da etkinlik güçlerine göre İKDP ve Komela Kürdistan solu olarak vardı. Halkın Fedaileri Örgütü üçüncü sırayı alıyordu. Bunların dışında Peykar ve di-

ğer gruplar oldukça azdı. Son dönemlerde giderek azaldılar. Halkın Fedaileri ise ilk dönemlerde militan mücadelesinden dolayı gerçekten bir güç olmasına rağmen azınlık-çoğunluk diye ve "çoğunluk"un sömürgeci lerin safında yer alıp TUDEH'e yakınlaşıp teslimiyetçi olmasından sonra etkinliği hiç de necek kadar azaldı. Şu anda mücadeleye katılmalarından dolayı Peykar (Mücadele) ve Halkın Fedaileri Örgütü-Azınlık adından bahsettirmektedir. Bunların dışında İran solu Kürdistan'da yoktur. TUDEH başından itibaren efendisinin çizdiği yol gereği Humeyni sömürgeciliğinin tasdikisini olduğundan Kürdistan halkınca hain damgası yedi.

İKDP, feodal - burjuva örgütlenmenin ve bu geleneksel önderliğin mirası üzerinde geliştirdi. 1968'lerde İsmail Şerif Zade ve arkadaşlarının yurtsever devrimci direnişi bu süreçte önemli etkilenmeler yarattı. Anti-sömürgeci kitle direnişi ile birlikte ülke dışından ve içinden aydınlar bu harekete sarıldılar. Bütün aydınların aynı bir siyasi örgütlenmeye değil de ona koşmaları elbette boşuna değildi. Bu feodal burjuva geleneğin hala Doğu Kürdistan'da etkin olduğunun kanıtıydı. Böylece küçük burjuvazinin değişik kanatlarını da içine alıp feodal burjuva örgütlenmeye özgün bir konum verildi. Ayrıca TUDEH (Revizyonist Parti) yanlısı kanat da önceleri TUDEH'ten ayrılıp içinde yer aldı. Daha sonra 80 ilkbaharında bir grup ayrıldı.*

Değişik siyasi eğilimleri ve değişik sınıf ve tabakaları ilk dönemde barındırması ulusal mücadelenin tabiatına uygundu. Çünkü bu bir anti-sömürgeci direniş, bir ulusal ayaklanma idi, işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağaları dışında diğer sınıflar bu mücadelenin içinde idiler. Ama aynı zamanda uzun süre yan yana kalmaları sınıf mücadelesinin tabiatına aykırı idi. Ayrılmalar sınıf mücadelesinin ilerlemesi ile daha da olacaktır. Ulusal mücadelenin belli bir noktada belli sınıfların çıkarlarını birleştirdiği bu dönem, bir blok görünümündeki bu birlik yaşayabilir. Feodal - burjuva örgütlenmenin mirasını da devr alan bu parti ilk dönemler geçmişteki benzerlerine nazaran daha radikal görünümdeydi. Bütün aynı nitelikteki partiler açık anti-komünist yapıyı terk ettikleri gibi o da terk etti, hatta sosyalist görünüme geçmişti. Geçmiş geleneksel önderliğin inkarı olduğunu ileri sürmekteydi. Ancak böyle olması mümkün değildi. Çünkü geleneksel feodal burjuva örgütlenmeyle bağlarını koparmadı, ter-

* -7 MK üyesinden dolayı ye diler grubu veya Gani Billur yan grubu olarak bilinen bu grup son dönemde Humeyni ekibinden "Irak tipi otonomi" koparmaya çalışmakta. Bu nedenle görüşmeleri devam ettirmektedir. Yine bu grubunda epeyi taraftarı bulunmaktadır.

sine onun devamıdır. Zaten pratikte feodallerin MK üyeleri olmaları ve sonradan ihanetçi olmaları bunu açıklar. Örneğin daha önce Şah'ın dostlarından olan büyük feodallerden Senar Mamendi'nin MK içerisinde yer alması, sonra altı ay önce ayrılması ve arkasından Soma-Bra dost yöresindeki feodalleri birleştirip Kürdistan halkına ve Peşmergelere Humeyni yönetimi ile birlikte saldırıp arkadan hançerlemesi ihanet yolunu seçmesi bunun sonucudur. Bu bölgede Ağustos sonlarında Eylül başlarında Peşmergeler geçici geri çekilmek zorunda kaldılar. Oysa başından birliği sağlama adına ve korkusuyla feodallerle uzlaşma değil, tersine anti-feodal bir yapı yaratılsaydı bu sonuçlara varılması aklın ucundan bile geçmezdi. İşte revizyonist grubun ayrılması ile liberal-burjuva aydınları ve feodal kesim önderliği perçinleşti. İçinde var olan küçük burjuva kanatlar şu anda feodal-burjuva siyasi çizginin egemenliği altındadırlar. İKDP'nin son durumunu açıklayıcı bir diğer nokta da, geçen ilkbaharda Senar Mamendi ile birlikte iki MK üyesinin yönetimin Irak BAAS'ı ile ilişkisini ileri sürüp ayrılmasıydı. Bu iki kişi 7'ler grubuna iltihak etti. 7'ler grubu da yine yayınlarında İKDP'nin BAAS'la ilişkilerinden dolayı kendilerinin ayrıldıklarını söylüyor, bu konuda da iddialı davranıyorlardı. 11

Komela Zahmetkeşen Şoreşger è Kurdistan KDEÖ!

Şah döneminde ismi dahi duyulmayan bir grupçuktu. 1979'dan sonra Kürdistan'daki mücadeleden başına geçiş, ihtilalciler ve militan bir çizgi izleyerek Ulusal Kurtuluş Bayrağını yükseltmesi, onu bir anda Kürdistan'da özellikle emekçi kitleler ve köylüler içinde güç bulan etkin bir örgüt durumuna getirdi. Kürdistan'ın bu günkü özgün konumundan dolayı, savaştan dolayı askeri niteliği ağır basan siyasi biçimi pek berraklaşmayan bir hareket. Bugüne kadar savundukları ve pratiği ile Marksist olma yolundaki devrimci küçük burjuva, devrimci köylü hareketi niteliğindedir. Revizyonist "Mao Zedung Düşüncesinin" etkilenmelerini halâ üzerinden atmamıştır. Özellikle proletaryanın gücünü Kürdistan'da hiç sayması, Kürdistan devriminin bütün görevlerini köylülüğe yüklemesi, proletaryaya güvensizliği "Üç Dün" ya Teorisini" reddetmesine rağmen Mao Zedung'u halâ savunması ona tipik bir köylü hareketi görünümünü kazandırmaktadır. İlk dönemlerde adıyla da anlaşılacağı üzere Kürdistan solu olarak hareket etti, Kürdistan'da M-L bir örgüt ve partinin yaratılması görevi üzerinde durdu. 11- 13

Örgütlenme sorunu içlerinde tartışıldı. Bu dönem önderlerinin büyük bir kısmının komünist fedekarlık örneklerini ve gerek devrim yolunda düşmeleri ve siyasi olarak İran bütününde proletarya partisi anlayışındaki çizginin örgüt içi çalışması durumu değiştirdi. Bahs

edilen değerli şehitlerden devrimci önder Kak (yoldaş) Fuat Sultani ve yoldaşlarını anmak yerinde olacaktır. Devrimci önderlerini savaşın ilk dönemlerinde kaybeden Komela bundan sonra gelişmesini hızlandıramadı. Her alanda olduğu gibi iç örgütlenme ve siyasi alanda da sağlıklı gelişme artık eskisi gibi değildi. En son geçen Nevroz'da yapılan ikinci konferanslarıyla gelişimde dönüm noktasına vardı. Nevroz'daki konferans Kürdistan devrimine olan güvensizlikle sonuçlandı. İran bütününde mücadeleyi yaygınlaşmadıkça çalışmalarının esas hedefe varmadığı sonucuna varıldı. Ayrıca İran'da son bir yılda Avrupa'dan gelen aydınlardan oluşan ve bir yıllık yayın hayatından başka bir şeyi olmayan "Sehend" denilen gruba yakınlaştı. Bu tarihten sonra Kürdistan'da gücü giderek azaldı, aynı zamanda kendisi Kürdistan'daki çalışmalarını artık esas almıyordu. 14

Güney Kürdistan'da varolan nedir? Kısaca ona değinelim. 1974'de Kürdistan halkı Rus sosyal-emperyalizminin desteği ile bir katliamı yaşadı. Katliam Amerikan emperyalizmine teslim olan feodal-burjuva önderliğinin yenilgisinin halka ödentisi idi. Aynı zamanda Kürdistan'da feodal-burjuva önderliğinin yediği en büyük darbe idi 1974 yenilgisi.

74 yenilgisinden sonra İKDP'si yüzüne yakın kişi ile İran'da Şah'a sığındı. Siyasi iltica diye alınan onbinlerce Kürt halkı aslında sömürgeci işkence, zulüm çarkından geçirildi. Daha sonra İKDP önderlerinin bir kısmı Amerika'ya giderken bir kısmı İKDP'yi tekrar toparladı. 100.000 civarındaki ilticacılar, Saddam'ın af çağrısıyla büyük kısmı (50.000 kadar) Irak'a dönüp sürgün hayatına katıldılar. 1976'da çeşitli eğilimlere sahip hareketler KYB (Kürdistan Yurtseverler Birliği) hareketini oluşturdu. Başına Celal Talabani getirildi. 79'da KYB içinde Ali Askeri'nin önderi olduğu KSH

1- Ama kendileri de Humeyni sömürgeciliğinin kucağına oturdu. Anti-sömürgeci yol yerine bu alternatif onları tecrit e götürdü.

2- Hatta önderlerinin çeşitli konuşmalarında Kürdistan'ın diğer parçalarıyla özellikle Kuzey-Batı Kürdistan (T. Kürdistan)daki M-L ilişki sorunu, Kürdistan'da bir proletarya partisi yaratma sorununu kendilerine görev bildiklerini belirttikleri bugün devrimciler tarafından söylenmektedir.

3- Ancak buda pek berrak değildir.

4- Doğu (İRAN) Kürdistan'ında bir örgütün varlığından bahsetmek gerekli bu bir tarihçi ile Seyx Celal Hüseyini tarafından oluşturulan BAAS yanlısı bir grup. Adı (Sazuman-Rızgari/Rızgari Örgütü) (Bir yıllık) BAAS parasıyla yaratılan örgüt en son dönemde Irak BAAS'ı usası bir grup olan RIZGARI ÖRGÜTÜ ile Komela'nın çatıştığı basın ve yayın organlarınca belirtilmektedir.

(Kürdistan Sosyalist Hareketi) nin büyük kısmı çekilip, KDP'den ayrılan M. Osman'la HSYK (Hesik) (Hızbi Sosyaliste Yekgirtîye Kurdîstane Irak-İrak Kürdistan'ı Sosyalist Birlik Partisi) kurdular. Bu da en son bu yaz aylarında M. Osman kanadı (C. Talabaniye yakınlaştı. Ancak anlaşmazlıkları var) ve Resul Momend, Aziz Akrevi kanadı diye ikiye ayrıldılar. Burada en azından var olan örgütleri ve gelişmeleri adlarından bahsederek vermeyi okuyucunun konuyu kavraması, enazından bir daha hatırlayarak meseleyi düşünmesi açısından zorunlu görüyoruz. Bunların dışında PASOK (Parti Sosyaliste Kurde Irak) denilen milliyetçi küçük bir grup yine ikiye ayrıldı. Bir kısmı Celal Talabani'ye yakın diğer kanadı ise KDP'ye. Ayrıca 1980'in sonunda islamcı akımın Kürdistan'da yarattığı etki ve destekle Kürt İslam Ordusu denilen bir hareket oluşturuldu. Bugünkü koşullarda pek ciddi bir gözle değerlendirilmeyen gerici ve yurtsever kanadı içinde barındıran bir hareket. Bu hareketin Kürdistan'da ki faaliyetlerine karşı dikkatli olmak gerekir.

İKDP'nin son kongresinde geçici komitenin başı sıfatıyla parti önderlerine ve Barzani ailesine tavrı alan Sami Rahmani grubu bir iki siyaseticari faaliyetten(!) başka bir şey yapmadı. O dönemde hiç bir faaliyet göstermeden Avrupa'ya çekilen Sami, kendileri açısından yapılması gereken önemli fırsatları değerlendiremedi. Bugünde halâ bir bekleyiş içindeler. Son dönemlerde KDP'den bazı kopmalarda oldu ve bunlar geçici komite yanında yer aldılar. Anti-komünist ve gerici çalışmalarını ilk adımda durdurmak gerekli.

Bütün bunların yanında Irak'ta İKP'nin yer aldığı iki ayrı cephe var birinde İKP, İKDP ve HSYK vardı, diğerinde İKP, KYB ve diğer gruplar yer alıyorlardı. Ancak bu cephe, adlarıyla cephe, başka bir şeyleri yok. İKP bu cephelere katılma ve KDP hareketini değerlendirme ve başka birkaç nedenden ötürü bölünme ile karşı karşıya. Güney Kürdistan'la ilgili son siyasi yorum yakınlarda yapıldığından bir daha ele almayacağız. (Bkz. Nevroz)

76'dan bu yana G. Kürdistan'da esas mücadele partizan savaş biçimindedir. Her parti ve örgütün kendi güçleri oranında "Peşmerge"leri dağlarda askeri siyasi eğitim görmekte ("Makaralarda") bu eğitimle birlikte sürekli Peşmerge müfrezeleri köylük alanlarda siyasi çalışmaya ve propaganda çalışmasına çıkmaktadırlar. Ayrıca dönem dönem devrimci partizan baskınları düzenlenir. Geçmiş döneme oranla parti ve örgütler daha da siyasi nitelik kazanmış durumda. Bu nedenle halk içinde, halkı dağlara çekmeksizsin siyasi ve örgütsel faaliyet oldukça yoğun. G. Kürdistan halkımız geçmişten aldığı dersle bu gün daha bir azim ve daha kararlılıkla mücadeleyi omuzlamaktadır. İşte onun içindirki, şehirlerde Saddam faşist-diktatörlüğü hergün daha kudurgan -

laşarak idamları çoğaltmakta ve halka saldırmakta, katliamlar düzenlemektedir. İdam edilenler genellikle öğrenciler ve aydınlardır.

Güney Kürdistan'da büyük değişimler bugün gündemde değil. Onun için Doğu Kürdistan'da son durum tablosunu bir daha özetlersek: 1-D.K'da ulusal direniş bütün Kürdistan halkını seferber ederek devam etmektedir. 2-Bu mücadeleye hain sınıflar dışında (işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağaları dışında) bütün sınıflar katılmaktadır. Bu milli ve demokratik devrim sürecidir. 3-Milli mücadelenin hedefi özerklik olup "İran'a demokrasi, Kürdistan'a özerklik" sloganında somutlaşmaktadır. 4-Önderlik sosyalizmden bahsetmesine rağmen feodal-burjuva niteliğini korumakta, devrimci siyasi çizgi hareketi etkilemesine rağmen önderlik edememektedir. 5-Başında devrim adına önemli gelişmeler olmasına karşın, son dönem başarılı olduğu söylenemez. Toprak devrimi, şuraların faaliyeti, iktidar sorunu v.b. sorunlarda istenilen devrimci çözüm yerine reformculuk vardır. 6-Kürdistan'da kırılık bölgelerin çok büyük bir kısmını denetiminde bulunduran ulusal hareket, şehirlerde denetimini kaybetmiştir. 7-Kürdistan'da örgüt ve partiler yeni değil, 8 ve birlikler içindedirler. 8-Kürdistan halkı 3-4 yıldır beklemesine rağmen hedefi uğruna kahramanca savaşmaktadır.

Kürdistan halkının hedefi bu tablo mu olmalıdır? Elbette ki hayır. Kürdistan halkının isteği ve çıkarları proletaryanın önderliğinde bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin hedefi Demokratik Halk Cumhuriyetinin yazılacağı tablodur. Marksizm, sömürge Kürdistan için bu çözümü önermektedir. Yine, uluslararası proletaryaya emperyalist zinciri en zayıf halkasından kırmalı ve bu halka da sosyalist kale inşa etmeli biçimindeki Marksist evrensel ilkeye birinci çözüm (tablo) değil, ikinci çözüm uygundur. Bunun anlamı ne, bu ne demektir? Bu İran'daki devrimi zincire yeni halka katan Bağım sızlığa, Demokratik Halk İktidarına elinin tersiyle hayır demek midir? (Komela'nın düşüncesi devrimde ulusal etkenleri görmeyen anlayışlar) yoksa özerklik için mücadele midir? Yoksa, Kürdistan'ın parçalanmışlığından veya proletaryanın nicel olarak azlığından dolayı devrimi zafere götüreceği gücü yok mudur? demektir! *

*Komela ve çeşitli ulusal inkarcı ve sosyal şovenizmin etkisinde olan siyasi hareketler ve kadro geçinen bilimsiz unsurlar bu bilim dışı düşünce ve katil masalarda çeşitli derecede etkisindedirler. Bu düşünceye gülmeye ve komik devin cid diye almamak, çağdaş ilân etmemek mi gerekir. Sosyalizmi, M-L'i, akıllı almayan akıllı eksiklerin düşüncesi mi demek gerekir. Bütün bunlardan önemlisi yüzyıllardan beri sömürgeci siyasetin propandasının temelini bu düşünce etrafında do-laştığını belirtmekle, bu düşüncenin ne derece gerici olduğunu vurgulamış oluruz.

Havır, bunların hiçbirisi değil Tersine şu anda Doğu Kürdistan'da Demokratik Halk Cumhuriyetinin kurulması uğruna mücadeleden doğru devrimci çözüm olduğu anlamındadır. Bu aynı zamanda İran devrimine desteği ve proletaryasıyla birliği dışı talamadığı gibi bunun içinde doğru devrimci yoldur. Komela'nın en büyük eksikliği budur. Şah faşist diktatörlüğünün yıkılmasından hemen sonra Kürdistan'da eski devlet mekanizması bütünüyle yok edilmeli, işçi-köylü şuraları aracılığıyla yeni iktidar oluşturulmalıydı. O zaman sonuç bugünkü gibi olmazdı. Ve bu sonuç sosyalizmin genel çıkarlarının Kürdistan'da ki ifadesi olurdu. Ve Kürdistan sosyalizmin üzerine yüklediği görevi yapmış olurdu.

Ya şuralar neden çalışmadı? Şuralar (Sovyetler) mücadele içinde oluşan mücadele ve iktidar organlarıdır. Şuralara yön veren siyaset onu bu görevden almaya çalışırsa elbette yozlaşır. Kürdistan'ın bütün devrim sorunları, toprak devrimi, Şuralarca çözümlenmeli. Kısken bu yapıldı. Akabinde iktidar organı olmalıdır. İşte bu yapılmadı. Ekonomik, askeri, siyasi idari iktidar Sovyetlere verilmedi ve onlar güdüleştirildi, komite düzeyine düşürüldü.

Ekonominin ele geçirilmemesine ne demeli. Özerklik hedefi bunu içermiyor, bunu anladık, ancak özerkliği kazanmak için savaşmak gerekli. Savaş sadece Humeyni'nin çapulu ordusu Pağdarlarla değildir. Şah ordusu aynı şekilde, Humeyniye de sadi-k önemli bir karşı-devrim baskı aracıdır. Onu parçalamak gerekir. Eğer bütünüyle Kürdistan'da tam iktidar olacak şekilde savaşılmazsa kimseye ottonomi verilmez. Sömürgeciler insaf sahibi değil, barış, barış, barışla, barışçıl olduğunu dünyaya duyurmayla ottonomi kazanılmaz. Eğer ORDU'YA İKDP'nin yaptığını gibi karargâhlarında kalmalarına izin verilirse, idare eski biçimiyle devam ederse bu hareket için de TURUVA ATI'NIN bulunmasından öteye, düşmanın kendin beslemen demektir. Bu nedenle ikinci gün arkadan sana saldıran güçlü bir düşman olur. İçerde fesat yuvalarının üssü olur. Yoksa Mahabad'da 1980 in Nevroz dönemlerinde İKDP-MK üyesi ve askeri önderlerinden bir devrimci önderin parti bürosunda elini kolunu sallayan iki Pağdarca (Devrim Muhafızı) şehit edilmesi gibi olaylar en gellenemediği gibi beklenmediği büyük yenilgilere yolaçar.

Bütün hareketin sonucu özerklik hedefine bağlıdır. Özerklik nedir? Devrimci sınıfların ihtilalci programıdır. Yoksa teslimiyetçi sınıfların hedefi midir? M-L ne demektir? Özerklik, devrimci değil reformisttir. İhtilalci değil, teslimiyetçi hedef ve programdır. Özerklik, ekonomik kurtuluş değil, sömürgeci esaretin devamıdır. Gerçek kurtuluş Bağımsızlık değil, anti-sömürgeci süreçte bir reformlar bütünüdür.

Bu nedenle, özerklik, sömürgeciliğe karşı mücadele veren ancak bu mücadelede kendine güvenmeyen, halkın gücüne inanmayan, onları kendi peşindeki sürü ve önemsiz bir güç olarak

değerlendiren, kendilerinde Ulusal Kurtuluş sürecinde ancak ilk adımı atacak gücü bulan, daha sonra karşı-devrim safalarına paçayı atarak kendisini kurtaran, dolayısıyla bu süreçte sınırlı gücü olan feodal sınıfların ve teslimiyetçi burjuvazinin çıkarları tarafından beslenmektedir. Ulusal Kurtuluşta güçsüzlüğün ifadesidir. Öze rklık devrimin, ihtilalin değil, çaresizliğin, teslimiyetin payına düşer. *

Son olarak Doğu ve Güney Kürdistan'a ilişkin önemli bir soruna değinmek gerekir. Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler arası hegemonya mücadelesinde ORTA-DOĞU çıkar ve politikaları gereği Kürdistan sorunu onlar için önemlidir. Buradan hareketle teslimiyetçi gerici hareketleri, işbirlikçi devletleri vasıtasıyla kontrol etmeye çalışmaktadırlar. Feodal-burjuva gelenek bu konuda yok olmuş değil. Öyleki Kürdistan'da küçük burjuva siyasi hareketler (bu kontrol maddi destek v.b. yöntemlerle) teslimiyetçi konuma düşmektedirler. Özellikle sömürgeciler arasındaki çelişkilerden yararlanma maskesi altında işbirlikçileri ni ve teslimiyetini meşrulaştırma çabası iyice utanç verici bir tutumdur. Açıkça bilinenek Irak ve İran sömürgecilerince bir daha 1974 Cezayir'i yaratılmak isteniyor. Siyasi hareketlerin bunu bildikleri halde tutumları gariptir. Böyle, bu anlayışla değil Ulusal Kurtuluş, ottonomi de elde edilemez. Bunu böyle bilmek gerekir. Bu tehlikeli anlayış Kuzey-Batı Kürdistan'da da sahip bulmaya başladı. Bu Kürdistan düşmanı anlayışa karşı mücadele bütün devrimci yurtseverlerin acil görevidir.

Kürdistan'da daha da Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin zaafı vardı. Ancak önemlileri bunlardır. Ancak bu zaafın feodal-burjuva önderliğe ait olduğunu bilmek gerekli. Fakat bu gün bu önderliği yok olmaya mekçüklerin devrimci-ihtilalci bayrağı artık Kürdistan'da dalgalanmaya başlamıştır. Devrim de var olan zaafı adım adım yok olacaktırlar...

Bütün bu olanlar karşısında Kuzey-Batı Kürdistan'da ki siyasi hareketleri siyasi tahliller yerine ajitasyon edebiyatını seçtiler. Hiç zararı çekilmemişçesine devam ettirilen bu tavır kısa vade de belirli yarar getirmesine karşın, uzun vadede oldukça büyük zarar getirecektir. Bikkat çeken tavırlar birer cümleyle şöyledir. Bir kısmı "büyük" dostluklar adına küçük böbürlenmelerle "dost partilerini" (!) onaylamaktan öteye gitmemektedir. Bazıları, geçmişte gerici önderliğe karşı mücadele derken, mangalda kül bırakmazken şimdi ticari ilişkilere girmekte, ve bunun hatırı içinde zaafılara, gerici cilige göz yummakta, çaresiz kalmaktadırlar. Bunlardan diğer

*Yukarıdaki eleştiri ve tahliller anlaşılabilirliği gibi her iki (Doğu-Güney) Kürdistan parçalarına aittir. Ancak sadece Doğunun adının belirtilmesi kolaylıktan ve yazı gereğidir.

Iran Kürdistan Halkına

bir kısmı, siyasi korkaklığını, yazıya doküme "kurnazlığı"(!) ile bu konu da da devam ettire rek sessizliğini sürdürmektedir. Yine diğer bir kısmı, özel dostluk(!) ve özel birlikler(!) için sunni birlikler, "ideolojik yakınlaşmalar"(!) yaratmaktadır. Her ne adına yapılsa yapılsın, bu pragmatik tavır devrimci değildir. Her an, her adım da proletaryanın ihtilalci Milli Kurtuluş yolu kitlelere götürülmelidir. Teslimiyetçi, gerici, reformist bilgilendirme ve tavır yerini devrimci bilgilendirme ve tavıra bırakmaktadır.

Doğu Kürdistan'da otonomi için verilen mücadele devrimci çizginin dışında ve ona rağmen verilmektedir. Doğru olsa da olmasada, istenilse de istenilmesede bugün verilmektedir. Bu nedenle sadece otonomi talebi nedeniyle, savunan hareketleri karşı-devrimci nitelikte yanlıştır. Bu kadar, tehlikeli ve zararlıdır. Özerklik Ulusal Kurtuluş sürecinde reformlar sütunudur. Devrimci hareket bu reformist talebi değil, ona ters düşen varolan halkın silahlı mücadelesini desteklemelidir. Doğu Kürdistan'daki mücadele ülkemiz tarihinde önemli bir noktada durmaktadır. Onun yenilgisi veya zaafı geleceğe için kitleler üzerinde yaratacağı etkilerden dolayı büyük zaafıya yol açacaktır. Bu nedenle doğru devrimci tavır konulmalı, devrimci çizginin zafarı için çalışma esas alınmalıdır. Kaydıyla, mücadeleye ideolojik, politik ve her türden destek sağlanmalıdır. KAWA bu desteği üzerine düşen kadarıyla layıkıyla yerine getirdi ve bundan sonra da getirecek. Her Kürdistanlı devrimci-demokrat Kürdistan bütününde varolan katliamlara karşı mücadeleyi en yüksek düzeye kaldırmak için en aktif çalışmayı göstermek acil göreviyle karşı karşıyadır.

Evet, dünya sosyalizm güçleri başta olmak üzere bütün demokrat, ilerici, yurtseverler bir halkın katliamına karşı Kürdistan'a her türden destek göreviyle karşı karşıyadır.

İŞKENCE EDİLEN BİR YURTSEVERİN BİZE YOLLADIĞI RAPORU YAYINLIYORUZ!

BELGE 1-

Durum :Hasta daha AZ ve EZ göstermektedir, her iki kollarının çevresinde, her iki dizlerinde ve dizkapaklarında olduğu gibi, damar çekilmeleri ve sancılar, her iki dizinde berele ve dizkapaklarında açık izler mevcuttur. Hasta da psikolojik etkiler görülmektedir. (...) İlerideki gelişmelerle ilgili daha, tıbbi bir tesbit yapmak mümkün değildir.

Dr.med.Edith Brohl

Doğu Kürdistan halkı İran sömürgeciliğine karşı 78'den bu yana mücadelesini yeni boyutlara vardiirarak savaş veriyor. Kürdistan halkı silah elde savaşıyor, bütün halkın katılımının ürünü bu milli ayaklanma çağımızda bir Ulusal Kurtuluş için düşünülecek, tasavvur edilebilecek en büyük özve verilebilecek en büyük özverilerle devam ediyor.

Binlerce devrim şehidinin kanı ve canı pahasına, katliamlar pahasına bugüne getirilen bu Ulusal Direniş geçeni Ekim ayında haince fakat beklenen bir saldırı ile karşılaştı. Fanatik gerici Humeyni ekibi ülkemizde çocukları toplu mezarlara gömerek, fantomlarla büyük yerleşim merkezlerini bombalayarak sürekli saldırıyordu. Halımız sürekli ulusal haklarını kazanmak amacıyla savunmada direnirken, onlar, savaştan savaştan ayırımı yapmaksızın kendi Ortaçağ Jenositleriyle sonuca varmaya çalışıyorlardı. Bu saldırılar devrimci ve ulusal direnci azaltmak şöyle dursun tersine daha da arttırdı. Ama Humeyni yönetimi yeni provakasyonlar, tuzaklar aramaya başladı. Yeni birlikler, yeni bloklar yaratmaları gerekirdi. Zira Kürdistan sorunu sözkonusu olduğunda sömürgeciler "şeytan" la dahi birleşirlerdi. İşte İran'dakiler de Kürdistan'da Şah'a ve Savak'a bağlı feodal-örgütleyerek ve Irak KDP'sinde yanlarına alarak sözkonusu saldırıyı Eylül'ün başında başlattılar. Şah'ın gidişinden sonra da doğu Kürdistan'da bir çok feodal özerkliklerini korumuş, ne devlet ne de ulusal örgütler bu derebeyliği yedememişlerdi. Bunlar zaman zaman bir araya geliyor, tutum belirtiyor, Şah ve Savak'a bağlılıklarını her vesilede ortaya koyuyorlardı. Ağustos sonlarında bir azıllı milli hainler birleşerek, sömürgeci ordunun yanında yer alarak kendi güçleriyle de Kürdistan devrimine saldırıya geçtiler. Irak KDP'si de bu birliğin dışında değildi. Zaten bu birlik Barzani ailesinin de çabasıyla oluşturuluyordu. Sömürgecilerden, doğu Kürdistanlı "cahş"lardan ve Irak KDP'sinden oluşan blokun her birisinin kendi askeri gücü vardı. Eylül'e kadar "Pasdar" (Devrim Muhafızı) ve Ordu zaten saldırıyordu, Eylül'den sonra Peşmerge gelere o ana kadar topyekün saldırmaya cesaret edemeyen iki yeni güç saldırıya katılıyordu. Bu nedenle şiddetli çatışmalar elde bulunan iki şehir, Şino ve Bokan yörelerinde yoğunlaştı. Ani gelişen saldırılarda Peşmerge kuvvetleri önce Urmiye'nin batı yöresi So ma ve Bradost bölgesini terketti, Ekim ayında Şino ve Bokan ı terketmek zorunda kaldılar. Halâ da kırılık yörelerde bu ani, hain saldırı devam etmektedir.

Bu beklenen bir saldırıydı. Sömürgeciler, emperyalistler kendi hakimiyetlerini halkların bölünmüşlüğü üzerine temelendirirler. Özgürlük, Bağımsızlık, Demokrasi için ayağa kal-

kan halklar ile emperyalizm ve sömürgecilik arasındaki savaşın kanunu budur. Milli hainler onların temel dayanaklarıdır. Bunların da desteğiyle halk içindeki her türlü olumsuzluktan yararlanıp kendini payına hakimiyetini güçlendirir. Kürdistan'da da böyle olmuştur. Ağıret, mezhep farklılıkları, pre-kapitalist toplumsal şekillenmeden kaynaklanan diğer olumsuzluklar geçmiş ulusal hareketlerin yenilgisinde büyük rol oynadı. Dersim Şeyh Sait Ha rekâti döneminde, bu açıkça görülmektedir. Yine emperyalizmin ve sömürgeciliğin ülke içindeki temel sınıfsal dayanağı olan feodal-toprak ağalarının ve işbirlikçi komprador burjuvazinin bütün güçleriyle ülke devrimine saldırması bilinen bir gerçektir. Bu nedenle doğu Kürdistan'da "cahş" toprak ağalarının saldırısı yeni değildir. Yeni olan, bütün karşı-devrim güçlerinin güçbirliğine gidip ulusal harekete saldırmasıdır. Irak KDP'si diye anılan Güney (Irak) Kürdistan halkının temsilcisi olduğunu 40 yıldan bu yana iddia eden, herkesçe tanınan, önderliğini Barzanilerin çektiği bir parti bu saldırıya katılmaktadır. Ve bu saldırıyı "sosyalizm", "devrim" adına yürütüyordu.

Bunlardan Irak KDP'sinin resmi saldırı kararı yeniydi ama bekleniliyordu. IKDP'sinin saldırısı resmi ve topyekün olmasa, son olayları genel olarak sömürgecilerin ve onların işbirlikçilerinin saldırısı olarak nitelendirmek mümkündür. Çünkü I-KDP doğu (Iran) Kürdistan'daki mücadelenin başlangıcından günümüze kadar kısmen saldırılarda bulunmuş, yer yer Humeyni ordusunu desteklemiş, bu nedenle zaman zaman İran KDP'si ile çatışmalara dahi girmiştir. Ama bunlar ya zamaında önlenmiş veya I-KDP'si nedenlerle resmi olarak sahip çıkmamıştır. 79 Şino çatışması buna örnektir.

Irak KDP'sinin bu tutumu tarihine bağlı, ondan ileri gelmektedir. Bilindiği gibi aşiretçi ve dini nüfuzdan yararlanarak Mustafa Barzani'nin oluşturduğu feodal-burjuva önderlik 1960'ların ortalarıyla birlikte İran'ın sabık Şah'ı ve Savak ile ilişkiye geçtiler. Bu ilişkinin çerçevesi daha da genişleyerek ABD emperyalistleriyle dostluğa dönüştü. Öyleki PARESTİN diye birde belirtilen iki gücün istihbarat teşkilatlarının desteğiyle istihbarat teşkilatı geliştirildi. Doğu Kürdistan'da ise 68'lerde İsmail Şerifzade ve arkadaşlarının başlattığı yurtsever hareketle 46 Mahabad Cumhuriyetinden sonraki suskunluk sona eriyordu. Ancak bu hareketin önderleride dahil, 70'lerde, gerek doğu-Kürdistan'da, gerekse Kuzey-Batı Kürdistan'dan Güney Kürdistan'a sığınan yurtsever devrimci unsurlar, anti-komünist yapısından dolayı Irak KDP'si tarafından dost karşılanmıyor, hatta komünist adıyla onlarca katlediliyordu. I-KDP'nin bu yapısını daha yakından gören doğu

Yeni Hain Saldırı!

Kürdistan halkı ona karşı harekete geçiyordu. 74 yenilgisi, Savak ve ABD ile olan bağları daha da açığa çıkardı. 100 bin civarında Kürdistanlı Şah'a sığındı. En adi koşullarda, işkenceler görerek, kamplarda yaşatıldı. Ama KDP Şah'ın dostu olmuştur. İşte o günden bu yana bütün İranlı ve Kürdistanlı devrimcilerin nezdinde tamamen tamamen teşhir oldular. İşte bu yüzden ki, Halkın Fedaileri, Komela'nın da etkisiyle doğu (İran) Kürdistan'ında ilk otonomi taleplerinden bir tanesi "Irak KDP'sinin İran topraklarından atılması" biçimindedir. Irak KDP'sinin çeşitli şehirlerde İ-KDP ve Komela peşmergelerine sömürgeci güçlerle birlikte saldırdığında bilinenler arasındadır. Devrimci-Komünist hareketler Irak KDP'sine tam düşman durumdadırlar. İKDP ise bu çatışmayı daha aşgariye dostluk kurmak amaçlıdır. Son dönemlerde bunu başarırdı. Irak KDP'sinin doğu Kürdistan'da önemli gücü bulunmaktadır. Onların olduğu bölgelerde peşmergeler özgür çalışmamaktadır. Genel durum böyleyken en son geçen Temmuz sonlarında ki min yaptığı keşinleşmeyen fakat sömürgeci tarafından yapılması büyük olasılık olarak değerlendirilen bir olay sahnelendi. Şino'daki M. Barzani'nin kabri yok edilmişti. İşte son dönemlerde Humeyni ekibiyle de arası bözulan, İ-KDP önderleri için İ-KDP'ye saldırı için bahane oldu. İ-KDP'nin olumlu çalışmaları sonuç vermedi. Mesalâ Barzanilerce kan davasına dönüştürülerek Kürt halkı kırdırılmaya çalışıldı. Eylül ve Ekim ayında bütün gücüyle Humeyni'nin yanında yer alarak doğu Kürdistan halkına saldırdılar.

İ-KDP 74 yenilgisiyle belini doğrultamayacak duruma düşmüştü. Çünkü önderleri hep mücadele alanını terk ediyorlardı. Ancak geçici komite belli bir süre sosyalizm adına KDP'yi tekrar topladı. Amerikan işbirlikçiliği Kürdistan'da kalmalarını olanaksız kılıyordu. İşte tamamen teşhir olan feodal-burjuva önderlik, güç kazanmak için sosyalizmle oynamak zorundaydı. Son dönemlerde Suriye'ye ziyaretleri sosyal-emperyalistlerin dostluğunu da beraberinde getirmişti. Bu yaz aylarında gerçekleştiren ziyaretle birlikte Humeyni ekibi ile bozulan ilişkilerinde düzenlenmesi gerekiyordu. Kürdistan halkına son saldırıda Humeyni sömürgeciliğine güven vermek, onun dostluğunu kazanmak amaçlıdır.

Bu savaş yoksul güney Kürdistan halkının önemli bir kısmını peşinden götürabilen feodal-burjuva önderliğin yine Kürt halkını katletmesidir. Kürdistan halkı birbirine kırdırılmaktadır. Bir parça, bir bölge halkı; diğer parçaya düşman ettirilmektedir. Bu anlamda bu savaşın Kürdistan Ulusal Kurtuluşuna büyük zararlarının olacağı kuşkusuzdur. Ancak bu olaydan da anlaşılacağı gibi feodal-burjuva önderlik son günlerini yaşamak için kırıntı aramakta ve bu kırıntılar uğruna bütün bu saldırılara giriş-

mektedir. Bütün feodal-burjuva hareketlerinin tarihi bunu yazıyor ve daha da yazacaktır, kâderleri budur. Feodal-burjuva önderlik 74 yenilgisinden bu yana Kürdistan'ın hiçbir parçasında hayat hakkı bulamaz ve gücünü halktan alamaz.

Bu olay sömürgeci açıısından bayramdır. Gerek İran, gerek Irak ve gerekse Türk sömürgeci lerini bunu dört gözlüyorlardı. Güney Kürdistan'da bir parti'nin doğu Kürdistan'da şu anda yükselen bir mücadeleye saldırması gökte aradıkları, fakat yerde buldukları bir şeydir. Bütün düşmanlıklarına, ihtilaflarına rağmen Kürdistan sorununun da birlikleri aralarının ögütüdür. Son çatışmalar her iki sömürgeci devletin çabaları sonucu oluşmuştur. Elbette bu sömürgeci emperyalizmden (aynı zamanda sosyal-emperyalizmden) ayrı düşünmek mümkün değildir.

Zira Irak ve İran savaşı Orta-Doğu'da süren hegemonya mücadelesinin bir devamıdır. Kürdistan ve Filistin sorunu ise işbirlikçileri vasıtasıyla dengeyi bozma alanıdır. Sosyal-emperyalistler Irak KDP'sinin de artık sosyalist örgüt olduğunu kabul edip diğer "ilerici" "sosyalist" örgütlerle bir araya gelmelerine çalışıyordu. Kürt hareketlerinin itirazlarına rağmen bu düşüncede diretti. Irak'ta bulunan bütün hareketlerin birleşmesini istiyordu. Suriye Baas ırkçıları tüm muhalefete rağmen bu nedenle Irak KDP bürolarını açtirdılar. Ne ilginç! "Amerikan emperyaliz-

minin uşakları", şu anda sosyalist oluyorlardı. "CIA ajanları" şu anda devrimci, ulusal kurtuluşçu oluyorlardı. İşte sosyal-emperyalistlerin ve yeminli uşakları revizyonistlerin riyakâr, keizref ve emperyalist yüzü bir kez daha ortaya çıkıyor. Aynı şekilde "sosyal-emperyalistlerin siyasi çizgisinin pusulası emperyalist hegemonya çıkarlarıdır" biçimindeki devrimci tesbit bir daha doğrulanıyor. Birkaç yıl önce "CIA ajanları" dır dediklerine, şimdi "ilerici yurtsever" güç demenin başka anlamı nedir. "Amerika işbirlikçileri"ne saldırıyorum adı altında sosyal-emperyalistlerin MİG'leri 75'te Kürt halkını katlediyorlardı. Şimdi "Amerikan işbirlikçileri" dedikleri "sosyalizm" adına başka bir bölgenin Kürt halkına sosyal-emperyalistlerin dostu olarak saldırıyorlar. ("Revizyonistler gazeteci diliyle tarihin cil -

vesi"!. ..mi derler acaba!) Yine bu saldırı yapılırken İ-KDP'li ler Humeyni'nin anti-emperyalist olduğunu, İran KDP'sinin onunla "anlaşması" (!) gerektiğini söyler. Irak'ta verilen otonomi niteliğinde bir otonomiye İKDP'nin "bugünkü koşullarda" rıza göstermesini isterler. İ-KDP bütün bunları devrimci-lik, anti-emperyalistlik, ulusal kurtuluşçuluk, hatta sosyalistlik hanesinde kalem oynatarak yapmaktadır. Hatta kendisine göre sosyalistlerin koruyucu üssü olmuştur. İ-KDP'den ayrılan "7'ler grubu" ve daha sonra ki aynı gruba iltihak eden "3'ler" ona gelip sığınmışlardır. "Sosyalizm" adına "cahşlık" eden bu hainleri İran topraklarında sosyal-emperyalizm, TUDEH ve Irak KDP'si beslemiştir. İ-KDP'sinin bölünmesinde bunlar aktif rol almışlardır. İran KDP'sinin olumsuz yanlarının ve Irak'la olan ilişkilerini şüphesiz kendi açılarından propagandasını yapacaklardır. İKDP'sinin olumsuz yanları ve Irak BAAS'ıyla söylenen çeşitli derecedeki ilişkileri elbette doğru olarak görülemeyeceği gibi, bir Kürt hareketinin Kürdistan halkını gece-gündüz fantomlarla katleden sömürgecilerle birliğini nefret ve tiksinti uyandıran bir köle tavrı olarak görüp ona cephe almaktan başka yol yoktur. Bütün yurtsever, devrimcilerin yolu bu olmalıdır. Sömürgeci le ve azıllı milli hainlerle bir olmayı ne sosyal-emperyalistlerin "sosyalizmi" ne de TUDEH'in ideologları kurtarabilir. TUDEH (İran'da sosyal-emperyalizmin uşağı) revizyonist Parti) İ-KDP'nin bölünmesinde etkin rol oynamış, başından itibaren Humeyni'nin kuyruğunda yürümüş en son olarak ta Irak KDP'ile Humeyni'nin yeni birliğinde etkin rol almıştır. TUDEH bu son katliamda sosyalizm adına plânladı ve desteklemektedir.

Feodal-burjuva önderlik her yeni güne yeni günahlarla girmektedir. Hangi maske altında olursa olsun tüm feodal-burjuva siyasi çizgiler yok olma akıbetiyle karşı karşıyadırlar. Kürdistan halkına yaptıklarını da fazlasıyla ödeyeceklerdir.

DOĞU KÜRDİSTAN'DA KATLİAM DEVAM EDİYOR!

Son ittifakın saldırısı ile birlikte Humeyni sömürgeci le daha da azgınlaşmışlardır. İlk çağ katliamlarını, faşist Hitlerin ölüm fırınlarını geçen, insan kasabı Humeyni Kürdistan üzerine son saldırıyı devam ettirmektedir. O kışın bastırması ile dağlara çekilen kahraman Kürdistan peşmergeleri ve halkını bu güç koşullarda savaşta sürüklemek amaçlıdır. Savaş son gelen haberlere göre Senenec, Mahabat ve Sakız yörelerinde oldukça yoğunlaşmış durumdadır. Yine sömürgeci çapulcu ordu sürüsünün kent-köy demeden yakıp yıktığı ve sivil halkı, silahsız halkı katlettiği gelen haberlere dahildir.

Doğu Kürdistan'daki katliama karşı herkes elinden gelen, gücünün yettiği kadarıyla, bu"lunduğu yerde mücadeleyi yaygınlaştırmalı, Kürdistan halkına hertürlü desteği yapmanın görev olduğunu unutmamalıdır.

İşkenceci ve Sokak Kabadayısı Evren Faşisti

Sömürgeci faşist cunta gün geçtikçe çıkmaza sürükleniyor. Gerek uluslararası planda gerekse Kürdistan ve Türkiye'de halkların mücadelesi sonucu köşeye sıkışan cunta yeni yol ve yöntemler arıyor. Gün geçtikçe tecrit çemberinin kendisine daha yakınlaştığını görünce daha da azgı nlaşıyor, olaylar ve tavırlar bunu göstermektedir.

İlk gününden itibaren Maliye hocaları Turgut Özal'ın direktifleriyle "kemerleri sıkma politikasını" amansızca uygulayan cunta, devlet terör ve zulmü vasıtasıyla halkın elindeki yarım ekmeğine dahi el koydu. Dilencinin ekmeğine, halkın bir tek tavuğuna varınca kadar vergiye bağlayarak, jan-darma dipçisi ve polis jopuyla en ücra köşede ki ferdine kadar herkesden vergi alma sisteminin yerleştiği. Bu uygulama öyle zalimce, gaddarcadır ki, dünya yüzünde başka örneğini gerçekte görmek güçtür. Öyle ki sömürgeci faşist cunta halkın herşeyine el koyarak onları köle düzeyine koymuştur. Bir feodal despotun dahi bu derece ekonomik dışı baskı yaptığı ve bu baskı sonucu halkı, sömürdüğü görülmemiştir. Devlet baskı ve terörü ile birleşen bu ekonomik boyunduruğun yanında siyasi baskı herşeyden daha ağırdır. Gözaltına almalar, tutuklamalar, denetlemeler gün geçtikçe artmaktadır. Bütün tutuklular istenildiği an işkenceye çekilmektedir, aylarca işkenceler altında kalmaktadır. Onlarca devrimci işkenceye katledildi ve yüzlerce felç, bir daha fazlası sakat edildi. En ucuz bahnelerle emekçiler karakollarda işkencelere çekildi. Sömürgeci faşist diktatörlüğün işkence ve zulmü özellikle Kürdistan'da daha yoğun ve katmerlidir. Öyle ki bugün Kürdistan'da sömürgeci lerin kolluk kuvvetleri tarafından basılmadık köy, basılmadık ev kalmadığını (varsa da yok denecek kadar azdır), takibata uğramayan, karakola sorguya götürülmeyen, işkenceden geçirilmeyen aile (her aileden bir veya birkaç kişi veya aile olmazsa dahi yakın çevresi-) kalmadığını söylemekle durumu abartmadan aktarmış oluruz. Herkes şu veya bu oranda bir yakını devrimci, demokrat olduğundan sorguya ve işkenceye çekilmektedir. İşkencelerle ilgili olaylar binlerce sayfa alır, ancak bu kadarını belirtmekle Türkiye ve Kürdistan'da nelerin yapıldığını vurgulamış oluruz. Bütün dünya demokrat, ileri kamuoyu bu durumu artık adım adım görmektedir.

Şimdiye kadar, binlerce demokrat, yurtsever, devrimcinin kanına giren, terörizme karşı olduğunu söylerken en büyük yalanı söyleyen, faşist terörün şefi faşist Evren bir yandan kendisini ele verirken diğer yandan da işkenceyi resmileştirmeye çalışmaktadır. İşte çetnili konuşmalarında belirttiği gibi "Der Spiegel" adlı Alman dergisinde ki röportajında söyledikleri bunu gösterir. (daha kolay anlaşılması açısından gazetesinin sorularıyla birlikte aktaralım)

"SPEGEL-Mart ayında federal parlamento üyelerinden oluşan bir heyet, insan hakları konusunda Türkiye'ye bir ziyaret yaptı. Bugünlerde Avrupa Parlamentosundan bir heyet yine Türkiye'de. Amaç aynı: Türkiye'de sistematik işkence yapılıyor mu?"

EVREN-Bu ülkede daima yapılmıştır. (abc) Biz iktidara gelmeden önce de Türk gazeteleri aynı konuda yayın yapmışlardı. Zamanın Başbakanı Bülent Ecevit'e, bir savcının gönderdiği telgrafta şöyle deniliyordu. "Devlet terörü artıyor... Ancak ozaman bu durumla kimse ilgilenmemiştir." (Milliyet. 18 Ekim)

Faşist cunta şefi daha sonra özetle, geçmişte de Türkiye'deki işkencelere karşı demokratik kuruluş ve yayınların sesini yükselttiğini belirten "Der Spiegel" muhabirine, cevap olarak birşey söyleyemez, kendisinde anlamsız bulduğu "komplo"dan dem vurur. "Türk basınının" artık işkenceden bahsetmediğini belirttiği üzerine de muhabir, birçok devrimci, demokratik örgüt ve kuruluşun belge li iddialarını ileri sürer. Yine cevap veremez. Türkiye'de ki işkenceyi kendi deyimıyla "basit Polis"e yükler.

Böylelikle Evren faşisti, birincisi, Türkiye'nin varoluşundan bu yana işkenceci olduklarını itiraf eder. İkincisi, bugün işkencenin çok daha şiddetli boyutlara vardığı ortaya çıkmaktadır. Ancak sorumluluğunu "basit Polis"e yükler. Bir faşist devlet başkanı bu kadarını itiraf ediyorsa, işkencenin hangi had ve dereceye vardığı aşikardır. Daha yüzlerce işkence raporuna rağmen, açıkça faşist cunta şefinin itiraflarına rağmen gerek Avrupa parlamentosunda gerekse diğer kuruluşlarda işkencenin var olup olmadığını tartışmanın ne kadar anlamsız olduğu ortaya çıkar. Değilse, faşist cuntanın işkencelerine ortak olduğunu sonucuna varılır. Faşist sömürgeci cuntanın işkencesinde, işkencelerinde ortaklık söz konusudur, ona şu veya bu şekilde eleştiri yöneltile dahi tizeme çıkarma çabaları söz konusudur. Üçüncüsü, devlet terörü önceden de vardır. Bunu Evren faşisti kabullenmektedir. Ya ni 12 Eylül öncesi katliam ve terör de devlet tarafından yapılmaktaydı. Maraş, Sivas, Çorum, Fatsa ve nice yerler buna örnek'tir. Yani cuntanın gelişi, önceden yaratılan terörün hepsi faşist-sömürgeci diktatörlük gün plânları çerçevesinde yapılmıştır. 12 Eylül'ün şartları belirginli yaratılmış ve suç "terörist" diye Türkiye ve Kürdistan devrimcilerine atılmaya çalışılmıştır. Ancak bu yalan da bütün çıplaklığıyla, itiraflıyla da ortaya çıkıyor. Dördüncüsü, bugün işkenceler karşısında bu kadar cesareti kendisinde bulacak derecede açık konuşabiliyorsa, bu demektir ki, o, yarın yeni katliamlar hakkında da böyle konuşacaktır. Bu cesareti nereden almaktadır. Proletaryanın on yıllar süren mücadelelerinin ürünü kazanılmış demokra-

tik mevzi sonucu emperyalist Avrupa da oluşan demokratik kuruluş ve ortama günümüzde finans kapitalin saldırısı buna yol açmaktadır. Demokratik gelişen Avrupa Parlamentosunun askeri-faşist diktatörlüğü üyeliğinden çoktan atıp, bütün ilişkilerini kesmesi gerekirdi. Ancak onların sürekli iki yüzlü tutumları cuntaya cesaret vermektedir. Bu nedenle, bu tutum devam ederse, cuntanın yeni ve daha büyük suçlarına ortak olacaklardır. Şüphesiz, faşist cuntanın işkenceleri ve katliamlarına karşı Kürdistan emekçileri kendi çizdikleri yolda yürüyeceklerdir. Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde geçici geri çekilmeler, işkenceler doğaldır, bu anlamda, hiçbirşey sömürgecileri Kürdistan proletaryası önderliğindeki halkın amansız intikamından kurtarmayacaktır. Ulusal Kurtuluşun zaferi devrimciler ve tarih açısından kesin ve bir zorunluluktur. Sömürgeci faşist cuntanın sevinci kuraşında kalacaktır. Tarih bunu hep böyle söylemiştir. ve söyleyecektir.

Ancak soruna günümüzdeki görevlerimiz, dünya emekçilerinin görevleri açısından koysak iş başkadır. Cuntanın insanlık dışı vahşetine karşı insanın diyen her maddi varlığını karşı durması insanlık görevidir. Yurtseverler, demokratlar, devrimciler bu mücadele de en önde olmalıdırlar. Avrupa emekçileri de finans kapitalin intikamcı, savaşçı, faşist eğilimlerine karşı, Türkiye'deki ve dünyanın diğer bölgelerindeki faşist devletleri desteklemelerine karşı sessiz durmayacaklarını göstermektedirler. Bu sosyalizm adına olumlu bir gelişmedir. Böyle bir mücadele devam ettikçe Avrupa'da demokrasi adına da gelişme beklenecektir. İşte, ona karşı dünya çapında doğru tutum takınılıp, gerekli cevap verilmediği, tam tersine cesaretlendirildiği için bir yandan yalan ve demagojilerle, sinsiy oyunlarla dünya kamuoyunu yanıltmakta, bir yandan halklara yaptığı işkence ve zulmün dışında Kürdistan'da yeni katliamların tehdidini savurmaktadır. Bunun üzerinde duralım. Dünya kamuoyunun haberdar olduğu demaçlere ve Kürdistan'da faşist çetenin gezileri ne değineceğiz.

Sömürgeci faşist cunta ve şefi Ermeni ve Kürt sorununa gelince dünya kamuoyunda varolan demokratik gelişmeyi düşünebildiğinden, onları yanıltmak için "halkların kardeşliği" teranesini utanmadan tekrarlamakta, milyonların kanına baka baka yalan söylemektedir. Ama o, Kürdistan'da gözü dönmüş katil konumunda serserice katliam tehditleri atmaktadır.

Der Spiegel Muhabiri terörizmin kaynaklarından bir ta-

Ma- Muhabire de söyleyeceğiz. Muhabir de emperyalist kültür ve ideoloji ile hareket eder. Kürtler terörizmin kaynağı değil, terörist, anarşist hele hiç değildirler; haklı bir davanın, Ulusal Kurtuluşun neferleridirler, Kürdistan ise Ulusal Kurtuluş devriminin kaynağıdır.

Yeni Katliamlar Peşinde

nesi "etnik bağımsızlık iste - yen Kürtler" dir deyince O, "...Kürt dediğiniz vatandaşlarımız, yüzyıllardan beri aramızda yaşamış, aynı amaçlar için bizimle yanyana savaşmış ve bizimle beraber kanlarını akıtmışlardır. Neden o zaman böyle bir şey gereksinme duymamışlardırda, şimdi mi duymaktadırlar" diyor ve muhabir yanlış düştüğünü Kürt milli hareketlerinin geçmişte de olduğunu söyleyince, "Evet, doğru. Atatürk zamanında da, Osmanlılar zamanında da vardı..." cevabını verir ve Kürt hareketlerinin amacının Türkiye'yi bölmek ve zayıflatmak amacıyla "güçlü devletler" in (!) komplosu olduğu her zamanki tekerlemesiyle meseleyi neticelendirir. (!) Sonuçta Kürdistan devriminin verdiği korkuyu şöyle dile getirir. "SPIEGEL-Otonomi(Bağımsızlık-Köln Radyosu) Mücadelesinin Kürt değil, tam bir Türk fenomeni(!) olmasına karşın, şimdi yine bundan korkuyorsunuz ?

Evren-Tabii... Korsika bölümleri, İspanya'da Bask bölümleri, Belçika'da Flaman ve Valon anlaşmazlığı, Kuzey İrlanda da son gelişmeler çok iyi bilinmektedir. Belli ki ortada şeytanca bir plan vardır. Amaç, Türkiye'yi yutacak bir hale getirmektir. Bu planın arkasında ne olursa olsun, bu amaci güdenlerin eline düşmemek için her şeyi yapmalıyız." (abç) Türkçesi-Milliyet Gazetesi-18. Ekim 1981)

Şüphesiz bu konuşmalar her faşist şefin başvurduğu tipik yalan ve demagojilerden oluşmaktadır. Geniş yorumlanabileceği gibi kısa, önemli olarak şu sonuçlar çıkarılabilir.

1-Kürdistan ve Kürt ulusu dünyada eşine rastlanmayan bir sömürgecilik örneğiyle karşı karşıyadır. Yüzbinlerin katliamının ve yüzbinlerin sürgünü'nün yanında bütün dünyanın gözü önünde faşist Türk sömürgecileri Kürt ulusunu gerçekliğini yoketmeye çalıştılar. Değil ken disinin Kürt olduğunu, değil Kürt ulusunun var olduğunu, Kürt diye bir şahsın varlığından bahsetmek Türkiye'de suçtur. Böylesi hiç görülmemişdür? Ama onlar yanıldılar. On yıllardır savundukları ırkı-fanatik teoriler param parça oluyor. Kendileri de artık kabullenmek zorundadırlar. Kürt ulus gerçeği ve Kürdistan tarihi bir kategoridir, insanların iradesiyle bir çırpıda yok edilemeyeceği gerçeği şimdi suratlarına çarpmaktadır.

2-Ama diğer taraftan faşist sömürgeci şef "Kürt dediğiniz vatandaş" derken büyük yalan söylüyor. Çünkü Kürtler onunla aynı vatana sahip değildirler. Bir Kürt ulusu vardır ve onun yaşadığı vatani vardır. Bu vatan Kürdistan'dır. Kaldı ki, Evren faşisti vatansızdır, hainlerin vatansız olması, Türkiye halkı onu vatandaşı olarak kabul lenmeyecektir. O ülkeyi emperyalizme peşkeş çeken bir hain dir. Evet, bir haindir ve vatani bu nedenle yoktur.

3-Bir taraftan Kürt halkını yoksayma eski ninnisinde yüzerken diğer yandan kendi deyimini

le "Kürt İsyanlarının" "Türkiye yi zayıflatmak ve bölmek" şovenist demagojisini yayarak Türkiye halkı ve emekçilerini etkilemeye, onları kendi çıkarları için, sömürgeci çıkarları için seferber etmeye çalışmaktadır. Şovenizmi hayatta tutmaya çalışmaktadır. Oysa Kürdistan'ın bağımsızlığı Türkiye halkının ve emekçilerinin de çıkarıdır, Türkiye'yi zayıflatmaz güçlendirir. Sömürgeci faşist diktatörlüğü zayıflatır, ancak Türkiye halkını ve onun geleceğini, gelecekte ki Türkiye'sini güçlendirir. Kardeş Türkiye halkıyla bu nedenle bugün den bağımsızlık, sosyalizm sürecinin sonuna kadar en doğal müttefik konumundadır. Bugünde açıkça görüldüğü gibi Kürdistan üzerindeki sömürgeci zincir ve Türkiye'deki bu nedenle sömürgecilerce yasatılmaya çalışılan şovenizm Türkiye halkının özgürlüğü önünde engeldir. Çünkü "Başka bir ulusu ezen bir ulus özgür olamaz" (MARX)

4-Kürdistan devrimine olan korkusunu böylelikle büyük bir "TABİİ..." ile dünyaya duyurmaktadır.

5-Kürdistan devrimini engellemek için "her şeyi yapmalıyız" diyerek katliamlar için hazırladığını rahatlıkla söyleyebilmektedir.

O bu tutumunu sadece bir kez değil, her adımda vurgulamaktadır. Kürdistan halkından ve devriminden ne derece korktuğu açık. Bu nedenle en ufak bir kıpırdanma halinde hergün ordularla, tanklarla, toparla Kürdistan'da geziler tertiplemektedir. Şu ana kadar hem Kürdistan'da 1-2 şehir hariç gezmedik şehir bırakmadı, hem her birisine birkaç kez uğradı. Her defasında "katliam ve işkence" den bahsetti. Halkımıza korku verip sindirmeye çalıştı. Son Malatya, Elazığ, Diyarbakır gezisi bunlardan biriydi. Bu gezisinde katliama hazırlığa geldiğini, 2.Ordu karargahının da Malatya'ya aktarılacağını söylüyordu. Zaten esas Kürdistan'da olan bu ordunun bütünü getiriliyordu. Böylelikle yarım milyona yaklaşan ve Türkiye ordusunun 2/3'ünü (üçte ikisini) Kürdistan'a aktarıyorlar. Bütün bunlar niçindir. Kürdistan da savas mı vardır. Başka bir devletle savaşımı yakında tutusacak. Yoksa yeni bir "Milli Kurtuluş" verecek (!) Elbette hiç birisi değil. Sömürgecileri Kürdistan'ımızda yeni katliamlar içindir. Bunu "Ermeni ve üstü kapalı" Kürdistan sorununa" değinirken söyle dile getirir. "Türkiyemizin en güzel yerlerinden biri olan bu bölgeyi de Türk topraklarından ayırıp başka ülkelere katmak ve onların kuklası bir devlet kurma hatası içinde bulundular. Bu yüzden burada, Malatya ve civarında acımasızca vatandaş kanı akıtıldı. 12 Eylül'den sonra bölgede yapılan çeşitli operasyonlarla, çok sayıda vatan haini ve millet düşmanı terörist ve bölücüler ele geçirildi". Ve o, halkı yanıltmak amacıyla çeşitli toplantılarda

"faşist olmadıklarını" "köylü çocukları" "köylü kökenli" olduğu yalan ve demagojisini ya pacak kadar nabza göre şerbet vermesini bilirken, bu kez, bir sokak kabadayısından farksız, gözü dönmüş bir serseri saldırgan gibi küfürlere sarılarak şöyle devam ediyor. "şunu burada bir kere daha ifade ediyorum ki, Türkiye'nin hiçbir ülkeye veya topluma verecek bir karış toprağı yoktur, kendilerinde bu gücü görüyorlarsa gelsinler boylarının ölçüsünü alsınlar. Onlar yanlış kapı çaldıklarını anlayacaklardır. Başka kapıları çalsınlar" (20-21 Ekim Tercüman-Hürriyet) (abç)

Her haliyle katliama hazırlıklar yaptığı anlaşılmaktadır. Bu dönemde bu katliamların sessizce yürütüldüğü gelen haberler arasındadır. Ancak yine anlaşılmaktadır ki, o Ermeni sorunundan bahsederken onu asıl korkutanın Kürdistan sorunu olduğu konuşmasından anlaşılmaktadır. Korkunun verdiği titreme bilinçaltındakileri tek tek dışa vurdurmaktadır. Hatta katliama, devrimci avını aynı konuşmasında "kışın dahi olsa" yapacağını söylerken, tam geçmiş katliamları hatırlatmaktadır. 1,5 milyon Ermeni halkını 1915'lerde katlettilerinde ve bir o kadarını vatanlarından sürdüklerinde ve Dersim, Şeyh Sait, Ağrı'daki Kürt halkının katliamlarında mevsim kıştı. Yüzbinler evlere sokulmayı, üstlerindeki elbiselerde çıkartılıp çıplak çıplak sifirin altında 30,40 derecede dışarıda fırtına altında bırakılıp dondurulmuş yada parçalanmışlardı. Aynı günleri hatırlatmak istiyordu. Önümüzdeki kış yeni hesaplar peşindeydi. Bu hesapları yaparken Milyonlarca Ermeni halkının katlini de inkâr ederek yalanlarına bir büyüğü ekliyordu.

Diğer yandan Malatya yoresinde "terörist ve bolucu" "vatan hain" (!) lerinden bahsediyor. Devrimcileri vatan haini gösterme çabası bütün karşıdevrimcilerin zavalıca demagogik çabasıdır. Halklar artık bu yalana inanmamaktadır. Malatya bölgesinde yakalanan devrimcileri, yiğit önderlerini de halk çok iyi tanımaktadır... Halkın özgürlüğü ve mutluluğu için kanını seve seve feda eden devrimciler, ulusal kurtuluşçuların "vatan haini" olmaları mümkün değildir. Onların yanında değerleri herkesten büyüktür. Ama onlara "vatan haini" i iftirasını atanlar, ülkesini emperyalizme peşkeş çeken, satan, emperyalist tekelleri ülkesine davet eden onlara kendini beş kurusluk edip elaçıp dilenen, ülkesini emperyalistlere çığnettiren gerçek vatan hainidir. Örneğin Türkiye tarihinde Padişah vahdettin, İttihat ve Terraki önderi Enver Paşa v.b. dünyada, Çan Kay Şek'ler, Şah Rıza'lar, Enver Sedat'lar gerçek vatan hainleridir. Halklar bunları vatan haini olarak nefretle anmaktadır. ve Kenan Evren... geçmiştekilerinin bir devamı olarak, yeni bir vatan haini. Gerçekten onun Padişah Vahidettinden hiçbir farkı var mı? Vahidettin ülkesini Bismark Alman emperyalizmine bağladı,

haberler, olaylar....

Bugün Kürdistan'ın her köyünde işkence ve dayak yemen bir köylü hemen hemen kalmamıştır. Köylüler hergün sömürgeci-faşist cuntanın gazabına uğramaktadırlar.

Erzincan'ın Tercan ilçesinebağlı köyünde işkence gören bir köylünün başından geçenlere kısaca değinelim: Çavuş tarafından, köy meydanında da yak atılan, daha sonra 10 gün karakolda işkenceye tabi tutulan köylü, bu yüzden aylarca hastanede yatmıştır. Daha sonra Erzurum'da doktordan aldığı raporla, ayrıca muhtar ve azalının şahitliği ile hazırladıkları dilekçeyle Tercan Jandarma Komutanına (Yüzbaşı aynı zamanda Kaymakamlık görevini de yürütmektedir.) şikayette bulunmuştur. Jandarma Yüzbaşısı ise köylünün şikayetinden dolayı küfür ederek tekrar işkenceye çekmiştir.

Aynı Yüzbaşı Tercon'da muhtarları muhbirlığe zorlamakta, bunu yapmayanlara işkence etmektedir. Gökçe Köyü muhtarı Ahmet Şahin sözümona "bölücü ve komünistlerin" listesini vermediği i, onlara yardımcı olduğu gerekçesiyle, işkenceye tabi tutmuş, istifaya zorlamıştır.

FİNGOL

Bugün Kürdistan'da köy baskınları, zulüm günlük yaşamın bir parçası haline gelmiştir. Sömürgeci güçler, gün geçtikçe halkımıza karşı daha açık bir savaş yürütmektedirler.

OYAK damgalı generaller köy baskınlarını Kiği'de de sürdürmeye devam ediyorlar. Kiği'ye bağlı Osmanuşağı köyüne, bundan biray önce yaptıkları baskında yaptıklarına bakalım: Kimlik kontrolü yapma adı altında tüm köy halkı, köy meydanına toplatılıyor. Kadınlar, çocuklar bir tarafa, erkekleri bir tarafa ayırıyorlar. Tüm erkeklere soyunmalarını, yere yatmalarını ve ayaklarını yukarı kaldırmalarını söylüyor. Bütün direnmelere rağmen, söylenenler zorla yaptırılıyor. Muhtar vasıtasıyla 12 sopa getirtiliyor. Meydan dayığına başlanıyor. Tek soru, "Kürt çüleri ve komünistler nerede" "silahları nereye sakladınız" soruluyor. Ardından, cop, dipçik, tekme, tokat. Bir şey elde edemeyince, "kadınlarınızı soyacağız" tehditlerine başlıyorlar. Bunu da yapmışlar. Hem de tüm köylünün gözü önünde tecavüze kalkışmışlar. Köylüler "bizi kurşuna dizin ama kadınlarımızı soymayın" demelerine rağmen. Buna sadist köpekler tabi ki aldırmış etmezler. Çocukların sorgulamalarına geçiliyor. 5 metrelik su kuyularına daldırıp çıkarıyorlar. Onlardan da kimin "köye gelip, gittiğini" soruyorlar. Daha sonra muhtara işkence etmeye başlıyorlar. Muhtar ağaca bağlanıp dövülüyor. Sen" bu pis Kürtlerin hakkından" gel miyorsun. Muhtar 22 saat ağaca asılı olarak bırakılıyor. Sorgulamalarının, kadınların sarkıntılığı yanında, sözümona müslüman kesilerek "dini sorgulama"ya geçiyorlar.

Yine Kiği'ye bağlı Dimlek köyünde, aynı olaylar yaşanıyor. Bunun yanında 12 yaşındaki çocuğun yüzü yarılarak, içine tuz ve biber konularak işkence yapılıyor. Babasının devrimcilerle ilişkisinin olup olmadığını öğrenmek için.

Kiği'de başlayan bu operasyonları; Elmalı, Tumik, Dinar Beg Xaçatur, Horhor, Tızmorı, Çerme v.s. köylerinde görmek mümkündür. Kiği'nin tüm köylerinde bu tür olaylar olup bitmekte, insanlar kurşunlanmaktadır. Sömürgeci Türk devletinin tarihinde bunlar yeni değildir. Tüm bu baskı ve zulümler bizi yıldırmayacaktır. Tarihin tekerleği önünde ezilip gideceklerdir.

Sömürgeci-faşist cuntanın Bingöl'ün Karlıova ilçesinde yaptığı baskı ve zulüm son dozuna vardı. Sokak ortasında halkı kurşunlamakta, Ekim ayı için de Karlıova'da bir eve yaptığı baskında, savunmasız durumda olan ev halkı kurşunlanmıştır. Olayın sonucunda 2 yurtsever yaralanmış biride öldürülmüştür. Hüsnüadlı bir kişinin cenazesi bir haftaya yakın sömürgeci tarafından evde bırakılmış yakınlarına ve -rilmemiştir. Daha sonra Varto'ya bağlı Yeşildal köyünde yakınları tarafından gömülmüştür.

ADIYAMAN

Adıyaman'da baskı ve zulüm etrafı kasıp kavurmaktadır. Evlere, köylere baskınlar üzerine baskınlar yapılmaktadır. İşkence, terör tüm barbarlığı ile devam etmekte, işkence ölümlerinin cesetleri Fırat'a atılmakta, ya da yok edilmektedir. Buna en son örnek olarak İzmir'den getirilen 3 kişi işkence ile öldürülüp, cesetleri şehrin dışına, Çimento Fabrikasının yanına atılıyor. Ne yazık ki, işkence sonucu tanınmaz hale geldiğinden kimse tarafından tanınmamıştır.

DIYARBAKIR

Diyarbakır'da nihayet sömürgeci bir mahkemeye daha başladılar. Toplu bir dava açılan Kürdistan'ın bağımsızlığını savunan bu savaşçıları "yargılama"ya başladılar.

Sömürgeci zindanlarında yıllardan bu yana içeride bulunanlar daha yeni mahkemeye çıkarılmaktadır.

197 kişi yargılanmakta, 16'sı hakkında idam, 94'ü hakkında 10 yıldan yukarı ceza, geri kalanların hakkında ise 3 ile 10 yıl arasında hapis cezası istenmektedir.

Bunlar, Bağımsız-Birleşik-Devlet Demokratik Kürdistan'ı savunan KAWA-KPSK üyesi olmak ile suçlanıyor. Aynı zamanda Kürdistan halkının, insanca, özgürce yaşama hakkını savundukları için yargılanıyorlar. Kısacası, Kürdistan halkını, özgür dünya halkları ailesine katmasını diğer yandan zorbalığa, zulme karşı çıktıkları için öldürülmek ve zindanlarda çürütülmek isteniyor. Ama, sömürgeci halkımızın umutlarını, gözbebeklerini

ni yargılayamazlar. Buna güçleri de yetmeyecektir. Ancak, onları halkımızın kendisi yargılayabilir. Onlar zindanlara düştü diye mücadele zaafa uğramay veya birer kayıp olarak goremeyiz. Zindanlarda da mücadelenin başına geçtiler, orada da sömürgeci korkulu rüyası oldular. Onlar halkımızın temsilcileri ve önderleridirler.

Şan olsun halkımızın yiğit evlatlarına!

Kahrolsun sömürgecilik!
Tüm politik tutuklulara

Bzgr/Ük!

Yine Diyarbakır'ı ziyaret eden 3 Fransız Doktor iki ay önce tutuklandı. Doktorların üzerinde Kürtçe kaset ve Fransızca-Kürtçe sözlük bulunması tutuklanmasına yetmiştir. Faşist cunta artık Kürdistan'ı ziyaret edenleri de tutuklamaktadır.

İSTANBUL

İstanbul'da Emniyetten yapılan açıklamalara göre, 28 Temmuz günü SÜLEYMAN CİHAN gözaltına alınmıştı. O, grubunun önderi olarak aranıyor ve hakkında "vur" emri çıkarılmıştı. Yine aynı Emniyetin 25 Ekim'de ki açıklamasında da Süleyman Cihan'ın ölü olarak ele geçirildiği açıklandı.

Elî kanlı katil generaller çetesi bir yigidi daha işkence katlettiler. Yiğitler katledilerek bitmez. Mıle, dolap, demagoji cuntanın katil yüzünü örtemez. Halkımız Süleyman Cihan'ı başına basıp, onu yatacaacaktır. İşkencecilerden hesap sorulmalıdır.!

Gazetemizin 5-6. sayısında basına yansıttığı, MERRİS Ceza evi direnişi zaferle sonuçlandı. Tutuklular 20 gün açlık grevine giderek, talep ettiği hakları elde ederek, açlık grevine son verdiler.

Birlik ve beraberlik sağlandıktan sonra, zor şartlarda dahi zaferin elde edileceğini kanıtladılar. Ayrıca kararlı ve istikrarlı mücadelenin mutlak şekilde başarıya ulaşacağını kanıtladılar. Faşist cuntayı kendi zindanlarında dize getirerek, onları oradanda teğhir ve tecrit ettiler.

ANKARA

Sömürgeci-faşist cunta artık yargılanmalardan da değişikliğe gitmektedir. Kamuoyunun oluşmaması için davalar, basına yansıtılmamakta, yargılanmalar gizli yapılmakta, yada parça parça küçük gruplara bölmetedir. Bunun somut örneği 1000-1100 civarında KAWA-KPSK üyesi oldukları iddiası ile tutuklanan kişileri, zindanlarında küçük gruplara bölerek yargılamaya çalışmaktadır.

Ankara Sakıyonetim Komutanlığı Askeri Savcısı 11 kişi hakkında açtığı davadan "Ali Biçer, Fatih Kanat, Hasan Asgar Gürgöz, Mehmet Bozan, Şefik Gülaçtı, Mehmet Tun ve İzzet Çelik hakkında idam talebinde bulundu.!

Ankara'da, Şehedilen CHP Genel Başkanı Ecevit, 3. Ağır

Ceza Mahkemesi tarafından 4 aya mahkum oldu ve cezaevine gönderildi. Cuntacılar bu tutumlarıyla Türk egemen sınıflarının, AP-MHP kanadının temsilcisi olduklarını ve CHP'nin temsil ettiği, egemen sınıfın diğer kesimine tahammül etmediklerini, kanıtlandılar. Ecevit'e yapılan saldırıyı, halkımıza yapılan bir saldırı olarak değerlendirenler reformizme hizmet ediyorlar. Bu egemen sınıflararası bir kışkırmadır.

VAN-HAKKARI

Sömürgeci-faşist cunta "Habur sınır kapısı" olayını bahane ederek Irak sınırındaki köylere seri operasyonlara tekrardan giriştiler. Olayı yapanlara "yardımcı olduğu, silah, para" verdiği gerekçesiyle yüzlerce köylü, işkencelerden geçirildi, dipçiklendi ve coplandı. Birçoğu hâlâ gözetim altındadır. Dağ köylere helikopterlerle gece operasyonları hâlâ devam etmektedir. Azgın Garnizon Komutanı Avni Sıçrır bu yörede yaptığı saldırıların yanında, ulusal kıyafetlere karşıda saldırıya geçmiştir. Ulusal kıyafetleri giyenleri tutuklamakta, işkence yapmaktadır. Bunun yanında, şal, şapka ve kuşaklara el koymaktadır. Yüzlerce kadın, çocuk-çocuk karakollarda hapsedilip, eziyet edilmekte, tecavüzde kalmaktadır. Diğer yandan silah vermeleri, yada 100-150 bin lira para vermeleri için köylülere yapılan baskılar devam etmektedir. Birçok köy "Güvenlik şeridi" adı altında boşaltılmakta, çeşitli yerlere yerleştirilmektedir. Diğer tüm köylerde karakolların kurulduğu alınan haberlerin için dedir.

Bilindiği gibi sömürgeci güçler Hakkari-Van'ın Orta-doğu içinde stratejik bir öneme sahip olduğu, gerekçesiyle bura ya askeri yığınak yapmaktadır. Onlar Hakkari-Van yöresini, bir Nazi kampına çevirmişlerdir. Van-Hakkari halkı sadece Türk sömürgecilerinin baskı ve katliamları ile karşı karşıya değil, aynı zamanda İran ve Irak sömürgecilerinin katliamlarıyla da karşı karşıyadır. İran ve Irak'taki mücadeleye destek oldukları gerekçesiyle İran ve Irak sömürgecileri de zaman zaman bu yöredeki halka uçaklarla, tanklarla saldırmaktadırlar. Bu yöredeki halkımız bu üç sömürgeci devletin ortak baskı ve katliamlarıyla karşı karşıyadır. Türk devletinin yetkilileri demeçlerinde "İran'da ki azınlıkların ayaklanması sadece İran için değil, bölgemiz içinde tehlikelidir" diyerek, onlarda "sınırların" ötesinde "gerekten tedbirleri"(!) aldılar.

MALATYA

Geçen ay içinde Kürecik'in Harun Uşağı yaylalarında, Nazi dangalı generaller, bir katliam daha yaptılar. Üç yurtsever daha katlettiler.

Malatya yöresinde kışa hazırlık operasyonları giderek yaygınlaşmaktadır. Malatya'ya bağlı Arguvan, Doğanşehir ilçelerinde sürekli operasyonlar yapılmaktadır. Yüzlerce köylü ilçelere toplatılmakta, dondu-rucu soğuk karşısında sabahlara kadar, hiçbir gerekçe olmadan bekletilmektedir. Buna ek olarak sömürgeciler sözümona daha çövik operasyonlar yapmak için 2. ordunun Malatya'ya taşınması kararını almış durumdadırlar. Bunun tek kelime ile anlamı şudur: Yine katliamlar yapmak, işgal altındaki bu toprakları daha da talan etmektir.

SIIRT

Bu yöremiz de de NATO partentli ırkçı generallerin vahşet ve katliamları, dünyada görülmemiş bir şekilde devam etmektedir. Gerekçe, açık ve beraktır. Kürt olmak ve bu dili konuşmaktır. Ama bu yörenin halkı da bunların zulmüne boyun eğmiyor ve eğmeyecektir. Pratiği ile bunu ispatlamıştır.

Bundan 2 ay önce alınan haberlere göre Siirt'e bağlı köylerde "Kürtçülerin saklandığı" gerekçesiyle, köy baskınları gece yarısında başladı. Yöre köylüleri, Jandarmayı köylere sokmayarak, pazarlığa oturdu. (çünkü daha önce burada yaptığı vahşetlerinin aynısını yapacağını, halkımız kendi tecrübesi ile öğrenmişti)

Bilindiği gibi bundan kısa bir süre önce Batman'da bir ölüm provası daha yapıldı. Bu tatabikatin kendisi ilginç olduğu gibi adı ilginç idi. Adı "Vatan, millet sana minnettardır" idi. Evet, kimin vatanı, kimin ülkesi, kimin halkı kime minnettardır. Kürdistan halkı faşist generallere yaptıkları katliamlardan dolayı mı minnettardır, yoksa talan edildiği her türlü özgürlüğü gasp ettiği için mi Türk sömürgecilerine minnettardır? Hayır halkımız size minnettardır olamaz; halkımız defolup gitmenizi, ilkemiz üzerindeki kanlı ellerinizi çekmenizi istemektedir.

Ölüm saçan bu tatabikat yöre halkımız üzerinde nefret ve kin uyandırdı. Daha önce yapılan yazılı ve sözlü propaganda ların etkisiyle de, sömürgecilerin zor kullanmalarına rağmen halkımız katılmadı.

MARAS

Bundan 3 ay önce, Elbistan'ın atanan Mustafa.....adlı Üst Çavuş, köylülere kan kusturmaktedir. Bir köyü günde iki veya üç sefer basmaktadır. Köylülere tehdit etmekte, "burayı Küricek gibi yapacağım" iddiasıyla, her tarafı arayıp taramaktadır. Yurt dışından izine gelenlerin arabalarına keyfi olarak, el koymaktadır.!

TUNCELİ

Dersim'de faşist sömürgeciler, Sonbahar operasyonu adı altında seri katliam, baskın ve toplu tutuklamaları sürdürüyorlar. Dersim'de "hacadan şimşek gibi çakan" generaller işbaşında. Helikopterlerle köylere atılan bildirilerle Dersimlileri tehdit eden Tunceli Sıkıyönetim Komutanlığı, son iki ay içinde 1000 kişi tutuklamıştır. Tüm köylere seyyar Jandarma karakolu kurulmuştur. "Sonbahar operasyonu"nda aranmadık ev bırakılmadı, dayak atılmayan kişi kalmadı.

Çıkmaya cesaret edemedikleri dağları ve mağaraları havadan bombalamaktadırlar. Bulabildikleri 25 yaşından aşağı gençleri, okuma-yazma ve Türkçe bilmeyen yaşlıları tutuklamak tadırlar. Dersim halkı "ikinci bir otuz sekiz yaşıyoruz" diyor.

ELBİSTAN

Cuntacı generaller kaçakçılığa karşı şatafatlı bir şekilde "mücadele" ettiğini, tanınmış bazı kaçakçıların tutuklandığı açıklamaktadırlar. Tabii ki, bu bir göz boyamadır. Kaçakçılığı önleme adı altında Kürdistan'da yasak bölge ilan edilirken, köyler basılırken, kendileri bizce zat kaçakçılığın başını çekmek tedirler. Bunun somut örneği Edirne'de oldu. Hem de basına "cinnet getiren bir general diğer generali vurdu", şeklinde yansıtıldı. Olayın perde arkasına bakalım 150 milyonluk bir kaçakçılık olayından dolayı kendi aralarında anlaşamamaları sonucu iki general, kavga ettiler, kavga garnizonda da devam etti. Nihayet bir general diğerini kendisine istediği kadar pay vermeyeni vurdu. Olayla bizzat General Evren ilgilendi ve örtbas etti. Vatan, millet, Sakarya nutuklarına ve katliamlarına devam etti.

BELGE 2-

İşkencelerle ilgili: 2. Şube'den 1. Kısmından (siyasi kısım) İbrahim, Halil, İsmet, Vural, Mustafa, Mehmet, Zamir. (İbrahim 2. Şubeden olmayabilir)

BELGE 3-

İşkence ve operasyonlarla ilgili bu şahsı tanıyın! Beyaz elbiseli olarak görülen bu şahsın adı Halil'dir. İstanbul'da operasyonların başını çekmektedir. Aynı zamanda 1. Şubede meşhur bir işkencecidir. Bu haini iyi tanıyın. İşkencecilerden hesap sorulacaktır ve cezasız kalmayacaktır.!

Zmanê Kurdi

Ders : 3

Pronav

Pronav, Bêjeyên ku dikevin dewsa Navan yanî "Dewsnav" in.

Baran xorteki civane.

ew xorteki civane.

Baran, Sebroyê, Xezal û Serxoyê diçin mala Mirov
Ewana diçin mala wi.

Pronavên (Dewsnavên) Şexsî:

EZ	ben	MIN	ben, beni, benim, bana.
TU	sen	TE	sen, seni, senin, sana.
EW	o	WÊ (jin)	o, onu, onun, ona.
		WÎ (mêr)	o, onu, onun, ona.
EM	biz	ME	biz, bizi, bizim, bize.
HUN	siz	WE	siz, sizi, sizin, size.
EWANA	onlar	WAN	onlar, onları, onların, onlara.

Mîsal:

Mirov bapirse:

Mirov pîrsî:

EZ	bersiv didim	Min	bersiv da
TU	bersiv didî	Te	bersiv da
EW	bersiv dide	Wê	bersiv da
		Wi	bersiv da
EM	bersiv didin	Me	bersiv da
HUN	bersiv didin	We	bersiv da
EWANA	bersiv didin	Wan	bersiv da

EZ	ê bêjim	Min	got	Gotina MIN
TU	(y)ê bêji	Te	got	Gotina TE
EW	ê bêje	wê	got	Gotina WÊ
		wî	got	Gotina WÎ
EM	ê bêjin	Me	got	Gotina ME
HUN	ê bêjin	We	got	Gotina WE
EWANA	(y)ê bêjin	Wan	got	Gotina WAN

Pronavên Îşarkî:

EV-	EVA-	EVÊ, VÊ (mê)-	EWÎ, WÎ (nêr).....bu
EW-	EWA-	EWÊ, WÊ (mê)-	EWÎ, WÎ (nêr).....şu
EVANA-	EVANANbunlar	
EWANA-	EWANANşunlar	

Mîsal:

EV	Keçik	EW	Keçik
EVÊ	Keçikê nasdikim	EWÊ	Keçikê nasdikim
EVA	Keçika xelkê Kurdistanê ye		
EWA	Keçika ji xelkê Kurdistanê ye		

EV Mirov

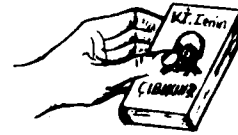
EW Mirov

EWÎ Mirovî nasdikim

EWÎ Mirovî nasdikim

EVA Mirova xelkê Konstantinê ye

EWA Mirova xelke Mihabatê ye

EV pirtuk Lenin nivîsiye

EVA pirtuka Lenin parçiyê ye

EVÊ pirtuke bixwîne

EW pirtuk ji Lenin nivîsiye

EWA ji pirtuke

wê ji bixwîne.

Bersivên bo hembuyeriyan berdin diya:

Hembuyeri 1

a) Berenav: Azad, Mîr, rojname, wêşî, ...

b) Berenav: Nav, pêşî.

Hembuyeri 2

a) Demjimêr di çawan de ji xelkê hatim, ew ji min min xwer û demjimêr di çawan de çûn. Min di heftan da destbêdîse. Ma sedûpêsi... em rêyan çêdikin, rêyan nişt di min... Demjimêr di nehan da pînzê de en û di demzê de an çûnê de degen isrehetê me heye. Dawiya xwe demjimêr di çaren paştî nivro ye. Dema ku ew xelkê min xweya xweye êvare çêdikim, paştî xweya xweya xweya valan û bi hevra qezidîkî. Dema xweya min demjimêr di dehan ji di yanê de ye.

b) Taştêya xwe, isrehetê me, dawiya xwe, paştî paştî nivro, xweya xweye êvare, dema xweya min.

HIMBUYERI:

- a) Bi kurtî li ser diroka bajarê xwe binivîsîne.
b) Jerenav, Berenav u Pronavên binivîsîne.

FERHENGOK

Pronav:	Zamir	Bersiv:	Cevap:
Bêje:	Kelime	EZ Ê BEJIM:	Min gotim.
Dews:	Yerîne	MIN GOT:	Min gotim.
Xort:	Genç	GOTINA MIN:	Min gotim.
Şexs:	Şahıs	ÎŞARKI:	Îşarek.
Mirov:	İnsan	KEÇIK:	Genç kız.
Pîrsîn:	Soracak	KONSTANTIN:	İstanbul.

Careke dinê şivan disa difikire: "Min ev Mar ji nava ağır xelaskir, min bi wi ra qenci kirl Gelo ewê xerabiyê bi min ra bike? Bo çi xerabiyê bike? Bo çi nerindiyê bike? girînge ku ez netirsim..." Şivan Rûyê xwe direjî mar dîke û divêje:

- Ka de min maçbike marê civan, dema min kurte ezê herim.

Mar: - Şivanê delal, ez dixwezim xwe li te bialinim û lêvên te maçbikim.

Şivan difikire: "Ev mar ji sehî tîştan dixwezel Gelo fikra wi nebaşê? Min Rûyê xwe dirêjkir lê belê ew dixweze lêvên min maçke! Tîşt nabe, lêv an Rû wek hevîn, bila lêvên min maçke." Û Şivan rêya alandine dide mar. Mar xwe li şivan dialine ta ber devî wi û divêje:

- Şivanê delal, ez te maçnakim, ezê te bikujim, lewra ew mirovê ku ez kirim nava ağır ew ji miroveki weke te bu, hun mirovan tev wek hevîn, mirov mirove, tu an yekî din li cem min weke hevîn.

Mar xwe carekî li şivan digvêje û bena şivan der-naeve.

Şivan: - Marê civan, min bi tera xerabî nekir, qenci kir, bo çi tê min bikujî? here wi mirovê ku tu kirî nava ağır bikuje.

Mar: - Mirov tev li cem min yekî, şivanê delal. ku ez te bikujim mesele ji xelasdibe.

Şivan: - Başê Marê civan, ez girtiyê te me, tu ji zanî mirîna bê şahid nexweşê! Ger ku tu desturê bidî em li şahideki bigerin.

Mar gotina şivan qebul dîke û li şahideki digerin. Pîr diçin, hindik diçin rasti çêlekeke pîr tèn. Dema ku çêleka pîr wana dibîne:

- Roj baş marê civan, evî mirovê pisîk çikîr ku te ew girtiye?

Pêştî şivan dawiyê da Mar wê buyerê yek bi yek dibêjin.

Çêlek: - Başê ez şahidê wê me marê civan, vi mirovî li wir bikuje lewra mirov ne başin. Dema ku ez civan bum, min şîr, penêr, run û masî dida wan, ewana ji hevalê min bun. Le bele dema ku idî ez pîr bum, şîr û runê min qediya wana idî ez ji mal derkirim, ez dame ber devên gûr û rûviyan. Mirov ne başin. Ez ku dewsa te da bîm marê civan, ezê vi mirovî li wir bikujim.

Mar xwe li şivan dişidine, derziya xwe derdike û divêje:

- Ev şahida li aliyê mine, idî ezê te bikujim.

Şivan: - Marê civan, ev şahida li dijî mirovan qezî dîke, ew ji dijminê mirovane. Ça hebe ez girtiye teme, em li şahideki dinê ji bigerin.

Mar: - Em şahideki dinê ji bigerin?... Başê, bila eva xwestina teya dawiyê bel!!

Mar li şivan alyayî û çêleka pîr ji bi wanra li şahideki dinê digerin. Demekî hindik diçin, rasti dareke sevê tèn. Dema ku dara sevê wana dibîne:

Dumahik heye

Bembeyaz

Kar gibi

Akmi al.

Elbiselere.

Geniş omuzlara

Astık mavezleri

Yürüdük dağlara, dağlara

Yürüdük Manzur'a

Yürüdük Süphan'a

Yürüdük Bingöl'e

Çağrılıtlar getiriyoruz Urartu'dan

Derinden çok derinden

Selam getirdik tarîhten

Medya'dan, Gıala'dan

Heey be heeey!

Varmı yan başın to!

Ak sakallı,

Nur bakışlı

Seyit Kızılyan

Yan başın varak

Beri gelisin.

Sardı dört yanından

Puğt ölüm

Ve ateş hattından

İhanet hançerini

Yedik

Sirtımızdan...

İttihatî terasiden

Meclisi mebusana

Karar eylemiş

Kemal hükümeti

Ferman çıarmış

Ordular Derdim'e

Sefere çıkmış

Ölüm kusan

Nitralyözlerin

Tankların

Topların

Ablukasındayız...

Kardeşler, kardeşler

Giydiğimiz beyaz elbiseler

Kefenimiz ola

Teslim olma yok

Min ser çava....

Eskinin maddacıları

Yani yeni "komitacılar"

Yani kuaviye millîye neferleri

Yani istiklali tamçılar

Yürüyordular

Kirli bayraklarıyla

Kap kara potinleriyle

Kemiklerimizin üzerine basan, basan

Yeni katliamlara doğru...

Ve "büyük şefin"

Sofrasında

Yani Çankaya'da

Oynanırken opera balesinin

Harmonik sesine

Karıştı şefik Hüsnü'nün

Tenor sesi !!!

DÜNDEN BUGÜNE

1917 Ekiminde, Koçgrilli Alişan bey, Erzincan'dan Dersim'e Rus asker sovyetlerinin verdiği 16 ata özel habercilerini bindirerek şu haberi gönderiyordu: "Rus ordusunun yönetimini amele cemiyeti ele almıştır. Ordu geri çekilecektir. Şuura çalışması için Dersim'den bir komite tez elden Erzincan'a gelsin!" RSDP(B) bağlı komitenin 1. Rus ordusu yönetimini ele almasından hemen sonra propaganda grupları Kürdistan'ın içlerine kadar göndererek Sovet devriminin amacı açıklamıştır. Sivas Dersim ve Bayburt içlerine kadar giden propaganda grupları halkın temsilcilerini seçerek Erzincan'a göndermelerini istemişlerdir. Ekim devrimin heyecanı bütün dünyayı olduğu gibi Kürdistan'ı da kaplamış ve büyük bir coşkuyla karşılanmıştı.

1. Emperyalist Paylaşım savaşında Osmanlı orduları Çar'ın orduları tarafından dağıtılmıştı. Enver Paşa'nın komutasındaki 3. Osmanlı Ordusu Alahuekber dağlarındaki kısa bir direnişten sonra 70 bin kayıp vererek Erzurum hattına çekilmiştir. Daha sonra Erzincana çekilen 3. Osmanlı ordusu Rus ordusunun ilerlemesini durduramayınca daha geri hatlara çekilmek zorunda kalmıştır. Ancak halinde geri çekilen Osmanlı ordusunun 28. ve 36. fıkraları Dersim aşiretlerine sığınmak zorunda kalmışlardı. 1. Rus ordusu Munzur dağları, Sadak dağları ve Çardaklı boğazını tutarak durmuştu. Daha fazla ilerleyemiyordu. Çünkü, Çar generallerinin emirleri artık dinlenmiyordu. Gerici askeri disiplin bozulmuş, askerler savaşmak istemiyor başka ülkeleri işgal etmek istemiyorlardı. RSDP(B) in yürüttüğü devrimci çalışma 1. Rus ordusu içinde de başarıyla sonuçlanmış, ordu yönetimi ayaklanan askerlerin eline geçmiştir. Partiye bağlı askeri komite, Çarçı generalleri tarafından yönetimi, Kürdistan sosyal demokrat parti (Bolşevik) üyesi ve işçi sovyetleri üyesi Arsak Cemalyan, Viktor Tedzaya ve kargah fotoğrafçısı Esadze'den oluşan komiteye devretmişti. Ertesi gün Osmanlı ordusundan alınan esirlere Sovyet devrimin ilkeleri ve amaçları anlatılarak serbest bırakıldılar. Kürdistan'ın birçok bölgesine gönderilen propaganda grupları Ekim devriminin muhtevasını amaçlarını ve ilkelerini açıkladılar. Savaşın emperyalist niteliğini, UKTH ilkesini, Dünya barışını açıkladılar. İşgal edilen bölgelerden Sovyet hükümetinin geri çekilme kararını aldığını bildirdiler İşçilerin köylülerin birliğini ve iktidarlarını kurmaları için mücadele etmenin gereğini ve bu doğrultuda atılacak her adımı destekleneceğini belirttiler.

Çar ordusunun işgalinden kaçan halk yavaş yavaş köylerine dönmeye başladı. İşgalçi Rus ordusu yerini halkın desteğini alan bir orduya bırakıyordu. Sovyet ordusunun çağrıları ve Ekim devriminin etkileri Kürdistan'da hemen yankısını buldu. Bu çağrılar doğrultusunda Kürdistan'da önemli adımlar atıldı. Kürdistan'ın bir çok bölgesinde devrimci şuralar kuruldu veya kuruluş çalışmaları yapıldı. Hatta Kars'da bir yıla yakın yönetimi elde tutabilen şuralar hükümeti kuruldu. Ne yazık ki, Ekim devriminin Kürdistan'daki bu meyveleri Türk ordusunun saldırıları karşısında korunamadı.

Sovyet orduları, Lenin'in emri ile geri çekilme kararı almışlardı.

Sovyet ordularının geri çekilmesi, arkasında bir çok sorunu bırakacağı, yeni yeni kurulan devrimci örgütlenmelerin dağıtılacağı, milletler arası savaş, özellikle Ermeni katliamının yeniden başlayacağı açıktı.

1. Sovyet ordusu, Lenin'in başkanlığındaki Sovyet hükümetinin emirleri doğrultusunda Osmanlı hükümeti ile bir mütareke yaptı. Mütareke gereğince Sovyet orduları geri çekildiği bölgelerde askeri, idari ve mali yönetimi, Osmanlı ordusuna devretmeyecek, bölge halklarının iradesine uygun olarak demokratik bir biçimde seçilmiş organlarla devredecektir. Osmanlı hükümeti buna rıza gösterecekti. Ancak Osmanlı hükümetinin bu konuda riakarca davrandığını daha sonra ispatlamıştır. Bizzat Osmanlı yetkilileri bu anlaşmanın kağıt üzerinde kalmaya mahkûm olduğunu açıklamış ve sovyet ordusunun geri çekilmesinden hemen sonra halkın devrimci örgütlerini askeri güçleri ile katliam yaparak dağıtmış, Ermeni soykırımını başlatmış ve Şubat 1918 de bölgeyi yeniden işgal etmişlerdir.

1. Ordu içindeki RSDP(B) parti ve askeri komitenin Türk Kürt ve Ermeni halklarına yaptığı çağrı bu halklar arasında hemen yankısını buldu. Koçgiri aşiret katibi Alişan Bey Bolşeviklerin resmi çağrılarını Bolşeviklerin sağladığı imkanlarla Dersim'in her tarafına ulaştırıldı. Dersim halkı çağrıya

coşkuyla karşıladi. Erzincan'da kurulacak şuraların kuruluş çalışmalarına katılmak üzere temsilcilerini seçti. Plümer, Hozat, Kızılkilise (Nazimiye) Mazgert Plur (Ovacık) dan Seydali'nin oğlu Hüseyin Pirahmedin oğlu Ağa Bey, Memo Lolız, Ali ve Qeko Yusuf 8000 kişilik pisdarlarıyla Erzincan'a hareket ettiler. Koçgiri delegeleriyle birlikte Kürt komitesini oluşturan Dersim delegeleri Erzincan'da Sovyet ordusu ve Ermeni komitesince askeri törenle karşılandı. Ermeni komitesinin başkanı Muradof Paşa törende bir konuşma yaptı. Muradof Paşa Ekim devriminin dünyada ve bölgede yarattığı değişikliklere değindikten sonra "Ermeniler Türkler ve Kürtler kardeşler. Bizi birbirimize kırdıranlar emperyalistler ve uşaklarıdır. Biz çektiğimiz acıları unutuyoruz ve barış elimizi uzatıyoruz. Bütün Ermeni Türk ve Kürt rençberleri ameleleri birleşelim, kendi şuralarımızı kuralım. Bizim Sultana ihtiyacımız yoktur. Rus amelesi zalim Çar yönetimini devirdi kendi yönetimini kurdu. Bizde birleşelim, kendi idareimizi kuralım. Lenin ve ordusu bizi destekliyor."

Dersim delegeleri Sovyet ordusu içindeki parti yetkilileri ve Türk ve Ermeni delegeleriyle belediye binasındaki kısa bir tanışma toplantısından sonra kerim oğlu mahalesinde Ermeni komitesince misafir edildiler. Ertesi gün Erzincan ve çevresinden gelenlerle belediye meydanında büyük bir kitle toplantısı düzenlendi. O zamana kadar Erzincan'ın gördüğü belki ilk büyük kitle toplantısıydı. Erzincan halkı ilk defa kendi istek ve iradesinin belirleyici olduğunu, gelişmelerden haberdar edildiği iradesinin dikate alındığını görüyordu. Kendi gücüne olan inancı artıyor ve kendi temsilcilerini yöneticilerini kendisi seçiyordu.

Büyük harpte Erzincan mütareke komisyonu

Toplantıda Sovyet ordusundan bir yetkili, Çar generallerinin yaptığı kötülüklerden maddi zarar görenlerin kendilerine başvurmalarını isteyerek, köylünün ve küçük esnafın gördüğü zararları gidermeye çalışacaklarını belirtti. Ayrıca, Erzincan halkının seçeceği yöneticilerine ve bölge çapında kurulacak şuraların çalışmalarına ellerindeki imkân dahilinde yardımcı olacağını belirtti. Türk, Ermeni ve Kürt komitesi adına yapılan konuşmalardan sonra kitle sevgi gösterileri ve şenlikler düzenlendi. Erzincan halkı ilk defa böyle özgür bir hava teneffüs ediyordu. Türkler, Kürtler ve Ermeniler sokaklarda bayramlaşıyor, kucaklaşıyor, birbirlerini kutluyorlardı. Aralarındaki bağları güçlendirmek için, kirvelik, musablik, kankardeşliği gibi manevi bağlar kuruyor. Kendilerini birbirine düşman edenlerden nefretle bahsediyorlar ve eskiden beri nasıl kapı-komşu dostça iç içe yaşadıklarını anlatıyor, güzel hatıralarını tazeliyor ve yaşıyorlardı.

Şuraları kurmakla görevli delegeler Kerimoğlu Mahallesindeki İbis'in konağındaki çalışmalarını sürdürüyorlardı. Alınan kararlar, Belediye binasında toplanan alt komitelere bildiriliyordu. Onlarda guruplarla Sivas, Dersim, Bayburt ve Erzincan halkına duyuruyorlardı.

(DEVAM EDECEK)

Duisburg Yürüyüşü

ÜZERİNE KISA BİR DEĞERLENDİRME!

Sömürgeci-faşist askeri cunta 1.yılında Avrupa ülkele-
rinde güçlü bir şekilde protes-
to edildi.Türkiye ve Kürdistan
demokrasi güçleri,dağıttıkları
bildiri,afiş,broşür ve yaptık-
ları mitinglerle,NATO patentli
cuntayı bir kez daha mahkûm e-
dip,teşhir ettiler.

Faşist darbenin birinci yı-
linda Kürdistanlı ve Türkiyeli
devrimci,yurtsever,anti-faşist
lerin düzenlediği,Almanların
ve çeşitli uluslardan ilerici-
lerin desteklediği Duisburg yü-
rüyüşüne 20 bin kişi katıldı.
12 Eylül günü binlerce öğrenci
emekçi,aydın akın akın yürüyüş
alanına geldi.Meydan dolup tağ-
tı.Meydanda toplanan kitle,ka-
til generallere karşı hay kır-
dı.Kin ve öfkelerini dile ge-
tirdiler.Yürüyüş boyunca,Kür-
distan'da yapılan katliamlar,
vahşetler,basılan köyler,zin-
danlardaki zorbalkıklar dile ge-
tirildi.Türkiye'deki zulüm ve
terör yerildi.Yürüyüş boyunca
Almanca,Türkçe,Kürtçe konuşma-
lar yapıldı,sloganlar atıldı.
Üç dilde yapılan ortak konuşma
ve diğer yapılan konuşmalar,o-
zanların devrimci türküler söy-
lemesi ve devrim andının içil-
mesi ile yürüyüş sona erdi.

Yürüyüş tek anlamı ile olum-
lu geçti.Gerek miting öncesi
gerek miting boyunca bazı o-
lumsuzluklar olmasına rağmen
şimdiye kadar Almanya'da yapı-
lan mitinglerin en güçlülerinden
biriydi.Sömürgeci-faşist
cuntaya karşı mücadelenin bu
dönemde ne boyutta olduğunda
simgesi idi.

Bu yazımızda yürüyüşe katı-
lan ve gerekse destekleyenle-
rin tek tek anlayışlarını eleş-
tirmeyeceğiz.Onların eylemde
birlik konusundaki sakat anla-
yısları başlı başına ayrı bir
yazı ile ele almak gerekir.

20'ye yakın grubun eylemde
birlik yapması ve bu konuda
birlikte hareket etmeleri,cun-
tanın teşhirinde güçlü bir du-
rumu oluşturacağı açıktır.Ki
bunu da yaptılar.

Diğer yandan,bu birliklerin
uzun dönem devam etmesi,istik-
rarlı olabilmesi için bir bas-
langıç olarak ele alınmalı,bu
konuda tartışmalar yoğunlaş-
tırılmalıdır.Başka bir nokta ba-
zı grupların,revizyonistlerin
peşinde yürümelere,buna olanak
tanınması doğru bir tavır de-
ğil,onların birlikte hareket
etmeleri sağlanmalıdır.

Faydacı,grupçu anlayışlar
bu miting öncesi toplantılarda
da mevcudiyetini gösterdi.Bazı
grupların,küçük hesaplar yüzün-
den dışlanmaya çalışılması,
yada dışlanmadır.

Başka önemli bir gelişme
PKK'nin ilk defa böyle bir ey-
leme katılması idi.Dünya kadar
proleter devrimcileri,yaptık-
ları bu tür eylemlerinden do-
layı "kuyrukçuluk"la suçlayan-
ların,sekte anlayışlarından
vazgeçmesi(ya da şartların da-
yatmasından dolayı vazgeçti gö-
rülmesi)olumlu bir gelişmedir.
Herhalde bunlarda "kuyrukçu-
luk" yapmaya başladılar.

20 sf'nin devamı

fer değildir.Bu anlamda,Hüse-
yin Yoldaş ve 15 Yoldaş'ın an-
sıda,bu zafere en doğru yoldan
varmakla yerine getirilir,yaş-
atılır.Önemli olan da budur.KÖF
döğüşü biçimini alan mücadele
de sömürgeciliğin hanesine çok
şey yazılır.Bütün yoldaşların
anısı M-L çizgide bütün,Kürdis-
tan halkını birleştirmek,pro-
letarya partisinin önderliğin-
de devrimi gerçekleştirmek;bu-
nun gereklerini hayata geçir-
mekle mümkündür.

Şehitlerimizin davası işçi
sınıfının,komünizmin davasıdır
Başta önderlerimiz olmak üzere
bütün yoldaşlar,modern reviz-
yonizme,Çinci revizyonizme ve
her çeşit oportunist,milliyet-
çi,sağcı akıma karşı yetiştii-
ler.Kürdistan'da proletaryanın
gerçek sınıf partisini yarat-
mak uğruna verilen mücadelede
tasfiyeçi bütün döneklilere
tavır aldılar.Hüseyin Yoldaş
bütün bu mücadele de büyüdü,
yücelti ve önderliğe geldi.
O,herşeyiyle gerçekten devrim-
ci bir önderdi.Onu tanıyanlar-
dan,mücadelesine ve kendisine
saygı duymayan,etkilenmeyen
devrimci;korkmayan karşı-dev-
rimci yoktur.Hüseyin,Memo ve
Necla Yoldaşların başta olmak
üzere bütün yoldaşların yaşa-
malarında bütün devrimcilerle ör-
nek alınması gereken çok şey
var.Özellikle belirttiğimiz üç
yoldaşın yaşamı mutlaka araş-
tırılmalı,incelenmeli,okunma-
lıdır.Çünkü üç kararlı yarat-
ıcı önder komünistin örnek
yaşamı sözkonusudur.

Bu yazdıklarımız yetmiyecek
tir.Onların mücadeleleri,yaşam-
ları,özgeçmişleri muhakkak ki
bir kitabın görevidir.Ama bu
sayfalarda yukarıda belirttikle-
rimizle sadece önemine parmak
bastık.

Bu katliamın ayrıntılı de-
ğerlendirilmesinin,Avrupa'da
broşürler,kitaplar halinde ya-
pıldığı belirtilirken,katlia-
mın sorumlularına mutlaka de-
ğinmek gerekir.Katliam bilindi-
ği üzere Suriye devlet sınır-
ları içinde Kürdistan'da Türk
sömürgecileri tarafından işlen-
di.Sömürgeciler her an olduğu-
gibi şimdi de birlikteler.Sos-

3-KAWA Özel Sayı(3)ve diğer
yayınlarımız bu konuda başvuru
lacak kaynaklardır.Daha da ge-
nişletileceklerdir.

Yürüyüşün içinde kısaca ye-
rimize değinelim:

KAWA-KPSK "Türkiye Komitesi-
nin" yaptığı çağrı ile geç de-
olsa toplantılara katıldı.Bu
konuda tavrını belirledi.Yürü-
yüş öncesinde çağrı bildirisi
yayınlandı.Kitleleri,destekle-
meye,katılmaya çağırıldı.

Ama,genel olarak ön çalışma-
ların zamanında yapılmasına
rağmen,yeterli oranda yapıldı-
ğını söylemek mümkün değildir.
Yeterlifedekârlık ve çalışma-
lar bazı bölgelerde yapılmadı.
Bu bizim açımızdan olumsuz bir
durum idi.

Yürüyüş boyunca Almanca,
Türkçe,Kürtçe bildiriler dağı-
tıldı.

-KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST
CUNTA!
-YAŞASIN BAĞIMSIZ-BİRLEŞİK-
DEMOKRATİK KÜRDİSTAN!
-YAŞASIN PROLETARYA ENTER-
NASYONALİZMİ!

yalizm maskeli "ilerici,anti-
emperyalist"!Baas sömürgecili-
ği faşistlerle birleşiyordu.
Bizce şaşılacak,birşey yoktu.
Ama çeşitli küçük burjuva akım-
lar ve sosyal-emperyalizmin u-
şakları modern revizyonist a-
kımlar halâ da"ilerici,anti-em-
peryalist Baas yönetimi"!ni
"dost"! görmekte devam ediyor-
lar.Suriye yönetimi bu katliam
da ve sonrasında Türk sömürge-
cilerine izin verdi ve destek-
ledi,yardımcı oldu.

Ve yine bir 12 Aralık akş-
amı daha!onbinler,yüzbinler,mil-
yonlar Kamışlı katliamını,Hüse-
yin'i,Memo'yu,Necla'yu,Ozano'
yu,Hasan'ı ve diğer yoldaşları
düşünüyor,anıyor.Kürdistan'ın
bağrı kanıyor...15 Yoldaşın
anısı halâ taptaze ve yürekler
de derin yara.Onbinler Marxizm
-Leninizme biliyor kinini.Bu-
günün bekleyişi,yarının atılı-
mını bağrında taşıyor.Yarının
yükselen Milli Kurtuluşu gizli
bugünün sessiz yarısında!Ama
yine de susmuyor,susmayacak
Kürdistan işçileri,köylüleri,
emekçileri,Haykırıyor,haykır-
cak,Hüseyin'in,Memo'nun,Necla'
nın ölümü kucaklarken ki dev-
rim sloganlarını...Savaşacak,
savaş devam edecek...

Ve ölümsüz söz!"Intikam pro-
letaryanın asgari ve de azami
devrim hedefine bağlanarak açıl-
ması olacaktır"(Hüseyin Aslan)
Gelecek bu yüce mücadeleye ge-
bedir.

-12 ARALIK ŞEHİTLERİ ÖLÜM -
SÜZDÜR VE MÜCADELEMİZDE
YAŞIYOR!
-YAŞASIN MARXİZM-LLENİNİZM
YAŞASIN KAWA!
-YAŞASIN BAĞIMSIZ-BİRLEŞİK-
DEMOKRATİK KÜRDİSTAN!

3. Sf'nin devamı

ki mücadele ve bugünkü durum
Türk generallerinin bu günkü
zulumu ve buna karşı direniş-
ler anlatıldı.Konuşmada sömürge-
ciler arasında Kürdistan hal-
kına karşı kurulan işbirliği
belgeleriyle anlatıldı.Kürdis-
tan halkının ve KAWA-KPSK'nin
önderleri ve 15 yoldaşlarıyla
birlikte şehit edildiği KAMIŞ-
LI katliamı anlatıldı.Konuşma-
dan sonra 1.Eperyalist Dünya
Savaşından bu yana Kürdistan'da
ki önemli olayları,direnişleri
İran ve Irak Kürdistan'ındaki
mücadeleleri Cezayir anlaşması-
nı Kürdistanı siyasi ekonomik
ve sosyal yönleriyle tanıtmayı
içeren film gösterildi.Daha son-
ra ozan ve koro Kürdistan halk
türkülleri ve devrimci kültürün-
den örnekler sundu.Kürdistan
İnfo,Kawa,Nevroz'un satıldığı
toplantı,Kürdistan folklorünü
çok güzel bir şekilde sergili-
yen folklor ekibinin gösterisi
ile çok olumlu bir şekilde sona
erdi.

Bir hafta sonra 28-11-1981
tarihinde yine Essen'de İnter-
nasyonal Abend toplantısı dü-
zenlendi.Çeşitli uluslardan de-
mokrat ve öğrencilerin katıldı-
ğı toplantıya Kürdistan adına
KAWA sempatanları çağrıldı.
toplantı da Kürdistan'daki
durum ve mücadeleler anlatıldı
Kürdistan ile ilgili film göste-
rildi kültüründen örnekler su-
nuldu.

Önder Hüseyin Aslan ve 15 Yoldaşın Anısı Kürdistanla Birlikte Sonsuza Dek Yaşayacak!

"Onbeş tohum düştü güney Kürdistan'ı (Suriye) topraklarına...Evet,tam onbeş tohum,bu ram,buram,filiz filiz yeşerecek...Bu tohum ufukta görünen: BİRLEŞİK,DEMOKRATİK KÜRDİSTAN MEYVESİNİ VERECEK!..."(KAWA.MK. Aralık 1980 bildirisinden)

Evet 12 Aralık'ta Kürdistan HÜSEYİN ASLAN(ŞAPKALI,HOCA) M.EMİN MUTLU(MEMO),NECLA BAKSİ-ASLAN (EMİNE),gibi önderleri de dahil 15 şehit verdi.Koçgiri,Dersim,Ağrı,Zilan,Viransehir,Maraş zincirine 12 Aralık'ta bir halka daha eklendi.Şili den Endonezya'ya Komünist katliam zincirine Kürdistan'ın Kamışlı'sında bir halka katıldı.Sosyalizm çeliğini 15 yiğit kaniyle sula dı...

12 Aralık akşamı ve gece.Ha in gece.Kürdistan proletaryası ve hareketimizin önderlerinden KAWA MK.Üyesi Hüseyin Aslan Yoldaş...: Bir bölge komitesi başkanı Memo Yoldaş! Bölge kadınlar komitesi başkanı Necla Yoldaş! Kızıl partizanlardan Ramazan dayı,Müslim (Ozano),Hasan,Şükrü,M.E.Yıldı z, Abdo Yoldaşlar,yurtsever bir aile ve diğerleriyle onbeş can... 15 Kızıl yıldız...Kaydı gökyüzünden...Sarıldı Kürdistan...Yayıldı haber dalga dalga ülke ve dünyaya...

Plân,alçağa,kalleş ve namussuzca...Diyarbakır sıkıyönetim salonları.Sıkıyönetim generalleri,subayları,MİT masa başında.Ve yanlarında milli hainler.Konuşuyorlar.Yeni bir anlaşılmazlık mı var?Değil.Ya işkence,yok ki zaten.Ama bu kez katliam.Hem de devrimci katliamı.Ve sonuç:MİT ve milli hainler görev başına.Paslı,hurda ajan,muhbir makinasi uşakça hareket geçiyor.Zaman saatinin akre bi 12 Aralık gecesine,yelkovanı saat 9.00 sularına ayarlanıyor.Sömürgecilerin hain ve kalleş tuzağı hazır.Gece Nusaybin sınırında faşist komandalara yol açık!

Aynı gece Kamışlı'da Hüseyin ve Memo Yoldaşlar (Suriye) de güney Kürdistan'da M-L örgütlerinin verdiği görevi tamamlamak üzeredirler.Birkaç günlük görevleri kalmış.Daha sonra ülkelerinin diğer parçalarında yeni devrimci görevlerine başlayacaklar.Özano ve Şükrü Yoldaşlar kuzey-batı Kürdistan'dan yeni geliyorlar.Evdekiler onları bekliyor.Onlar örgütleriyle ilişkiyi sağlıyor.Hüseyin Yoldaş gelen yazıları gözden geçirdikten sonra,her fürsatta yanından ayırmadığı Marksist Klasiklerden birisini almış eline.Yeni yazısını hazırlıyor:"Kürdistan Devriminin Örgütlenmesi ve Devriminin Yolu" Belki de yeni bir yazı buldu,onu okuyor.Memo ve Necla Yoldaş sömürgeci-faşist cuntanın işbaşına gelişinden sonra yeni mücadele taktiklerini konuşuyordu.Diğer yoldaşlar gruplar halinde Marksizmi,Kürdistan'ı tartışıyorlar.Sıcak,sami mi,her şeyiyle sevgi dolu bir

devrimci hava...Canını her an devrime adamaya hazır (10)onun üstünde yiğit,önderleriyle bir odada...

İşte tam bu an ilk faşist kurşun **Aslan**'ı dışarda buluyor.Hiç kimse bir tarafa davanmadan,sömürgeci faşist diktatörlüğün komandoları ve milli hainleri halkımızın ekmeğine,emeğine,toprağına,tasına el koyan bomba ve kurşunlarıyla kin,lanet ve ölüm kusuyor.Bilin en acı sonuç:15 Ölü.Cuntanın işbaşına gelmesinden sonra en büyük katliam.Katiller "Suriye" devlet sınırları içinde elini kolunu sallayarak,Türkiye karakollarına özel işaretlerle geliyorlar.Memo Yoldaş ölümün kucagında şuurunu kaybetmeye gerek devrimci görevin en ulusunu kurşunları alırken dahi unutmuyor."Unutmayın!Bunlar sömürgeci faşist diktatörlüğün komandoları ve milli hainleridir!"diye haykırarak katilleri tanıyor ve yüreklerine korku salıyor.Bu nedenle dir ki,Nusaybin'deki karakol,MİT üsleri ve büyük toprak ağaları katilliklerinin açığa çıktığını bildiklerinden askeri tedbirler alırlar.Katiller mükafatlandırılır,askeri olarak teçhizatlandırılır,özel jandarmalarla 1981 Yazına kadar koruma altına alırlar.Sıkıyönetim merkezi ne korumalı ve silahlı gelinir gidilir.Cunta kendi oyununa düşmüştür.Olayın Suriye'de yapılarak gizlenebileceğini hesap etmiştir.Ama olayı bugün hangi generallerin tertiplediği,hangi karakol ve yüzbaşının görevlendirildiği,hangi toprak ağasının asker verdiği Kürdistan proletaryasının önderi KAWA tarafından ortaya çıkarılmıştır.Bütün Kürdistan halkıda bilmektedir.

Olay böyle.Hüseyin Yoldaş ilk kurşunu başından alır.Geleceğin Bağımsız,Birleşik,Demokratik Kürdistan'ına ve devamin da somurunun olanaksız olduğu dünyaya varan proletaryanın zaferine olan inanç ve güvenle dolu KAWA'nın yiğit savaşçıları halka bağlılığın,cesaretin,kahramanlığın,fedakarlığın en yüce örneğiyle ölümü kucaklarlar.Ölümün şafağında devrimci görevlerinin bitmediğini,halka devrime bağlılıklarını,devrim dışında uğraşları olmadığını korkmadan devrim sloganlarıyla sömürgeci faşistlerin suratına haykırırlar.BİJİ KAWA,BİJİ MARKSİ O LENİNİ,YAŞASIN BAĞIMSIZ-BİRLEŞİK-DEMOKRATİK KÜRDİSTAN,KAHROL SUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK.(Özellikle Memo ve Necla Yoldaşlar son ana kadar slogan atar,konuşurlar)Evet,son nefeslerinde devrim sloganları...Son nefesinde cesaret,akıl,kararlılık.Son nefeslerinde direniş...İnanç,halka ve devrime bağlılık.Devrimci onurun en yücesi...Kızıl partizanlar ölümlerinde dahi düşmanın yüreğine korku salırlar.

Sömürgeci faşist diktatör - lük büyük hesaplarla bu katliam

mı işledi.Yeri doldurulamayacak bir kayıp olmasına rağmen,M-L hareketimiz nöbeti yeni (10'lara)on'lara,yüzlere verdi,devretti.

15 Şehit Yoldaşın katledilmesi sömürgeci-faşist cuntanın gerçekleştirdiği en büyük katliamdır,12 Eylül'den bu yana.Bağımsızlık uğruna savaşan bir halk böyle katliamlarla yok edilir.Ama dünya kamuoyunun tepkisi nedir.Olay Avrupa'ya ve dünyaya duyurulur.Basın yayın organlarına duyurulur.Basın toplantısı yapılır.İsveç basını dışında pek ses çıkmaz.Anlaşılan hala 19.y.y.ın Avrupası var."Sömürge insanları halkı ulus sayılmaz!Aynı katliam Avrupa'nın herhangi bir yerinde olsaydı,fırtınalar koparlardı.Emperyalistler işbirlikçi dostlarını korumak için kamuoyu yaratmaya titizdirler.An cak devrimcilerin,yurtseverlerin mücadelesi sonucu Avrupa'da bu katliamla ilgili sömürgeci-faşist cunta teşhir edildi.Cuntanın işkenceci,katliamcı suratı Avrupa parlamentosu dahil kamuoyunda teşhir edildi.

Kürdistan halkı önderlerine şehitlerine sahip çıktı.Memo Yoldaş'ın cenaze töreni cuntanın bütün engellemelerine rağmen yapıldı.İşçiler,Köylüler,bütün bölge emekçileri o günün şartlarında olanaksız görüneni bütün işkence ve tutuklamalara rağmen gerçekleştirdiler.Köyde yapılan cenaze töreninde olduğu gibi sonrasında emekçiler olayın açığa çıkarılmasında çaba harcadılar.Ve bizzat günün koşullarında,devrimcilerin dikkatli davranmaları gerektiğini,15 devrim şehidinin ve Hüseyin Yoldaş'ın intikamlarının Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesine bağlanmasını öneriyor ve örgütleniyorlardı.O dönemde bu katliamda rolü olan milli hainler cezalandırılmaya çalışıldı,ve yol gösterici MİT-ajanı-muhbir ölümlerle cezalandırıldı.Ancak sorun sadece günün sorununa değildir,sorun proletaryanın bugünden itibaren doğru devrimci mücadelesinin yakın ve uzak hedeflerinin yakınlaştırılması uğruna savaşın zafere dir.Bu zaferle birlikte,Hüseyin Yoldaş'ın ve diğer 15 yoldaşın adlarına layık olunacaktır.Onların teslim ettikleri nöbet istedikleri gibi sonuçta götürülmüş olunacaktır.

Sömürgeci faşist cunta bir yıllık dönemde yaptıklarıyla sevincektir.Devrimci,yurtsever hareketlere büyük darbe vurdu.Ama yokedemediğini çeşitli ifadelerle kendisi de belirtti.Kürdistan devriminin ve devrimcilerinin de işkenceyle,katliamlarla ve tutuklamalarla bitirilmesi mümkün değildir.Proletarya ve emekçi halk var oldukça,mücadele var olacaktır.Bağımsızlık ve Özgürlük Bayraklarının dalgalanacağı zafer günü mutlaka görülecektir.Bunu cunta da,uşakları da teslim etmektedirler.Bu,devrimcilercede bilinmekte ve onların güç,cesaret kaynağıdır.Sorun sadece za